

Ds 2008:12

Europeiskt småmålsförfarande

REGERINGSKANSLIET
Justitiedepartementet

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-690 91 91
Ordertel: 08-690 91 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss. Hur och varför. Statsrådsberedningen, 2003.
– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som skall svara på remiss.

Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/>

Tryckt av Edita Sverige AB
Stockholm 2008

ISBN 978-91-38-22913-2
ISSN 0284-6012

Innehåll

Promemorians huvudsakliga innehåll	5
1 Promemorians författningsförslag.....	7
1.1 Förslag till lag om europeiskt småmålsförfarande	7
1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område.....	9
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område	12
1.4 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna.....	13
1.5 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2005:712) med föreskrifter om erkännande och internationell verkställighet av vissa avgöranden.....	15
2 Ärendet.....	19
3 Det europeiska småmålsförfarandet.....	21
Bakgrund.....	21

3.1	Den europeiska småmålsförordningen	23
4	Överväganden och förslag.....	31
4.1	Allmänt	31
4.2	Behörig domstol.....	32
4.3	Tillämpliga nationella bestämmelser	33
4.4	Hur en ansökan ska ges in till domstolen.....	36
4.5	Ansökningsavgift	38
4.6	Domstolens serviceskyldighet.....	39
4.7	Rättsmedel	40
4.8	Förnyad prövning av en dom	44
4.9	Erkännande och verkställighet i Sverige	47
4.10	Författningstekniska frågor.....	50
5	Ikraftträdande	53
6	Ekonomiska konsekvenser	55
7	Författningskommentar	57
7.1	Förslaget till lag om europeiskt småmålsförfarande	57
7.2	Övriga lagförslag	61
Bilaga	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007	63

Promemorians huvudsakliga innehåll

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd antog den 11 juli 2007 förordningen (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande. Genom förordningen införs ett förfarande som syftar till att förenkla och påskynda handläggningen samt sänka kostnaderna i gränsöverskridande tvister om mindre värden. En dom i ett europeiskt småmål ska erkännas och kunna verkställas i alla medlemsstater utan några mellanliggande förfaranden. Förfarandet varken ersätter eller harmoniserar nationella rättegångsförfaranden utan utgör ett alternativ till dessa såvitt avser gränsöverskridande tvister om mindre värden.

Förordningen trädde i kraft den 1 augusti 2007 och ska tillämpas fullt ut från och med den 1 januari 2009.

Förordningen är direkt tillämplig i Sverige men kräver vissa kompletterande bestämmelser i fråga om bl.a. behörig domstol, vilka nationella bestämmelser som ska gälla när förordningen saknar reglering och vilka frister som ska gälla för vissa rättsmedel. I promemorian lämnas förslag på sådana kompletterande bestämmelser. Författningsförslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2009.

1 Promemorians författningsförslag

1.1 Förslag till lag om europeiskt småmålsförfarande

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande¹ (den europeiska småmålsförordningen).

Ansökan

2 § En ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande görs hos tingsrätt.

Handläggning

3 § Om inte annat följer av bestämmelserna i den europeiska småmålsförordningen eller av denna lag, ska bestämmelserna i rättegångsbalken, vilka gäller för tvistemål som handläggs enligt

---

¹ EUT L 199, 31.07.2007, s. 1 (Celex 32007R0861).

1 kap. 3 d § den balken, tillämpas i ett europeiskt småmålsförfarande.

4 § Vid tillämpningen av rättegångsbalken ska en dom som meddelats med stöd av artikel 7.3 i den europeiska småmålsförordningen anses utgöra en tredskodom.

En tredskodom ska delges parterna.

Tidsfrister för återvinning och överklagande

5 § En ansökan om återvinning av en tredskodom ska ha kommit in till tingsrätten inom en månad från den dag då parten delgavs tredskodomen.

6 § Ett överklagande av en dom ska ha kommit in till tingsrätten inom tre veckor från den dag då parten delgavs domen.

Om ena parten har överklagat tingsrättens dom, har motparten rätt att överklaga domen inom en vecka från den dag då den i första stycket angivna tiden gick ut.

Verkställighet

7 § Vid verkställighet av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat ska utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av en dom som har vunnit laga kraft tillämpas, om inte annat följer av artikel 15, 21, 22 eller 23 i den europeiska småmålsförordningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag tillämpas inte om annat följer av de gemenskapsrättsakter och internationella instrument som omfattas av lagen (2006:74) med kompletterande bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och internationell verkställighet av vissa avgöranden, eller av särskilda bestämmelser om erkännande och verkställighet av avgöranden och förlikningar på särskilda rättsområden.

Lagen tillämpas inte heller beträffande

1. dom eller förlikning i mål angående boskillnad, legal separation, äktenskapsskillnad, återgång av äktenskap, antagande av adoptivbarn eller

Föreslagen lydelse

7 §²

Denna lag tillämpas inte om annat följer av de gemenskapsrättsakter och internationella instrument som omfattas av lagen (2006:74) med kompletterande bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och internationell verkställighet av vissa avgöranden, *av förordningen (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande*, eller av särskilda bestämmelser om erkännande och verkställighet av avgöranden och förlikningar på särskilda rättsområden.

1. dom eller förlikning i mål angående boskillnad, legal separation, äktenskapsskillnad, återgång av äktenskap, antagande av adoptivbarn eller

¹ Lagen har enligt 1977:1000 trätt i kraft i förhållande till Danmark, Finland och Norge.

² Senaste lydelse 2006:78.

adoptivförhållandes hävande, omyndighetsförklaring eller dess hävande eller i mål angående bodelning eller skadestånd med anledning av legal separation, äktenskapsskillnad eller återgång av äktenskap, om det inte är fråga om verkställighet av dom som *skall* gälla här i riket enligt 22 § förordningen (1931:429) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption eller förmynderskap,

adoptivförhållandes hävande, omyndighetsförklaring eller dess hävande eller i mål angående bodelning eller skadestånd med anledning av legal separation, äktenskapsskillnad eller återgång av äktenskap, om det inte är fråga om verkställighet av dom som *ska* gälla här i riket enligt 22 § förordningen (1931:429) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption eller förmynderskap,

2. dom eller förlikning rörande vårdnad om eller rätt till umgänge med barn eller överlämnande av barn i annat fall, om det inte är fråga om verkställighet enligt 6 §,

3. dom eller förlikning rörande familjerättslig underhållsskyldighet,

4. dom eller förlikning rörande faderskapet till barn,

5. dom eller förlikning angående rätt på grund av arv eller testamente, efterlevande makes rätt, boutredning eller skifte med anledning av dödsfall eller ansvarighet för den dödes *gäld*, om inte den avlidne var medborgare i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige och hade hemvist i någon av dessa stater,

5. dom eller förlikning angående rätt på grund av arv eller testamente, efterlevande makes rätt, boutredning eller skifte med anledning av dödsfall eller ansvarighet för den dödes *skulder*, om inte den avlidne var medborgare i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige och hade hemvist i någon av dessa stater,

6. dom eller förlikning angående

a) gäldenärs försättande i konkurs,

b) inledande av förhandling om offentligt ackord utan konkurs,

c) andra frågor som beror av konkursdomares eller konkurs-

domstols prövning, eller

d) rättshandlings eller annan åtgärds ogiltighet eller återgång på grund av konkurs eller förhandling om offentligt ackord utan konkurs i något av de nordiska länderna, om det framgår av konkursbeslutet eller beslutet om offentlig ackordsförhandling att gäldenären inte hade hemvist i något av de nordiska länderna, eller

7. dom eller förlikning i mål som *skall* tas upp omedelbart av särskild domstol för handläggning av tvister rörande kollektivavtal.

7. dom eller förlikning i mål som *ska* tas upp omedelbart av särskild domstol för handläggning av tvister rörande kollektivavtal.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag är tillämplig på domar som har meddelats i Österrike i ämnen av privaträttslig beskaffenhet. Lagen tillämpas på domar i sådana ämnen, även om de har meddelats i ett straffrättsligt förfarande. Lagen tillämpas inte om annat följer av de gemenskapsrättsakter och internationella instrument som omfattas av lagen (2006:74) med kompletterande bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och internationell verkställighet av vissa avgöranden.

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag är tillämplig på domar som har meddelats i Österrike i ämnen av privaträttslig beskaffenhet. Lagen tillämpas på domar i sådana ämnen, även om de har meddelats i ett straffrättsligt förfarande. Lagen tillämpas inte om annat följer av de gemenskapsrättsakter och internationella instrument som omfattas av lagen (2006:74) med kompletterande bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och internationell verkställighet av vissa avgöranden, *eller av förordningen (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om invrättande av ett europeiskt småmålsförfarande.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

---

¹ Senaste lydelse 2006:79.

1.4 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna

Regeringen föreskriver att bilagan till förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna ska ha följande lydelse.

Bilaga¹

Nuvarande lydelse

Avgiftslista

1. Ansökningsavgifter

Mål	Kr.
Ansökan varigenom tvistemål anhängiggörs. Med tvistemål avses i denna förordning även fastighetsmål och mål vid miljödomstol med undantag av mål om utdömande av vite efter särskild ansökan av myndighet och mål för vilka avgift tas ut enligt 2 eller 3 kap. förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken.....	450
Ansökan varigenom enskilt åtal anhängiggörs.....	450

---

¹ Senaste lydelse 2007:10.

*Föreslagen lydelse***Avgiftslista****1. Ansökningsavgifter****Mål****Kr.**

Ansökan varigenom tvistemål anhängiggörs. Med tvistemål avses i denna förordning även fastighetsmål, mål vid miljödomstol med undantag av mål om utdömande av vite efter särskild ansökan av myndighet och mål för vilka avgift tas ut enligt 2 eller 3 kap. förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken, *samt mål enligt förordningen (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande*.....

450

Ansökan varigenom enskilt åtal anhängiggörs.....

450

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

1.5 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2005:712) med föreskrifter om erkännande och internationell verkställighet av vissa avgöranden

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2005:712) med föreskrifter om erkännande och internationell verkställighet av vissa avgöranden

dels att 1 och 6 §§ samt rubriken närmast före 5 § ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen införs en ny paragraf, 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna förordning innehåller föreskrifter som kompletterar

1. rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område² (Bryssel I-förordningen),

2. konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område jämte tillträdeskonventioner³ (Brysselkonventionen),

3. konventionen den 16 september 1988 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område⁴ (Luganokonventionen),

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar (förordningen om

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar (förordningen om

¹ Senaste lydelse 2007:444.

² EGT L 12, 16.1.2001, s. 1 (Celex 32001R0044).

³ EGT C 27, 26.1.1998, s. 1 (Celex 41998A0126).

⁴ EGT L 319, 25.11.1988, s. 9 (Celex 41988A0592).

den europeiska exekutions-titeln)⁵, och

5. avtalet den 19 oktober 2005 mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁶.

den europeiska exekutions-titeln),

5. avtalet den 19 oktober 2005 mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, och

6. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (den europeiska småmålsförordningen).

Bestyrkande av översättningar

Översättningar

5 a §

En auktoriserad translator är behörig att göra översättningar enligt artikel 21.2 i den europeiska småmålsförordningen.

Kronofogdemyndigheten behöver inte godta ett intyg om en europeisk exekutionstitel *annat än* om intyget är utfärdat på eller översatt till svenska eller engelska.

6 §⁷

Kronofogdemyndigheten behöver inte godta ett intyg om en europeisk exekutionstitel *eller ett intyg om en dom i ett europeiskt småmålsförfarande om inte* intyget är ut-

⁵ EUT L 143, 30.4.2004, s. 15 (Celex 32004R0805).

⁶ EUT L 299, 16.11.2005, s. 62 (Celex 22005A1116).

⁷ Senaste lydelse 2006:794.

färdat på eller översatt till
svenska eller engelska.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

2 Ärendet

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd antog den 11 juli 2007 förordningen (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande. Förordningen trädde i kraft den 1 augusti 2007 och ska tillämpas fullt ut från och med den 1 januari 2009. Förordningen är publicerad i Europeiska unionens officiella tidning (EUT L 199, 31.07.2007, s. 1) och finns i svensk lydelse som *bilaga*¹.

Förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i Sverige och övriga medlemsstater i EU med undantag för Danmark. Förordningen ska alltså inte genomföras genom nationell normgivning. För svenskt vidkommande föranleder den dock vissa kompletterande bestämmelser, vilka föreslås i denna promemoria.

---

¹ Sverige har begärt vissa rättelser i den bilagda svenska språkversionen av förordningen.

3 Det europeiska småmålsförfarandet

Bakgrund

Som ett led i genomförandet av den inre marknaden vidtar den Europeiska unionen (EU) åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som har gränsöverskridande följder. Dessa åtgärder tar bl.a. sikte på gemenskapslagstiftning för att underlätta talan i domstol och verkställighet av exekutionstitlar i andra medlemsstater. En sådan gemenskapslagstiftning ska motverka den snedvidning av konkurrensen på den inre marknaden som beror på skillnader i de olika nationella förfarandena. Därigenom garanteras lika villkor för såväl borgenärer som gäldenärer i hela EU på de områden som lagstiftningen omfattar.

I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors år 1999 uppmanades rådet och kommissionen att införa särskilda gemensamma regler för förenklade och snabbare förfaranden i mål om mindre värden. Med avseende på alla exekutionstitlar som rör tvister om mindre värden var strävan att avskaffa de mellanliggande åtgärder som krävs för att ett beslut eller en dom ska kunna erkännas eller verkställas i en annan medlemsstat. I kommissionens och rådets åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område den 30 november 2000¹ angavs att förfarandena vid tvister om mindre värden bör göras enklare och snabbare. Den 21 mars 2005 presenterade kommissionen ett förslag till förord-

---

¹ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1 (Celex 32001R0044).

ning om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (den europeiska småmålsförordningen). Efter drygt två års behandling i parlamentet och rådet antogs den europeiska småmålsförordningen den 11 juli 2007.

Förutom den europeiska småmålsförordningen har flera andra åtgärder vidtagits på området för civilrättsligt samarbete som led i gemenskapens arbete för att säkerställa en välfungerande inre marknad. Som exempel på sådana åtgärder kan följande instrument nämnas.

- Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden² (insolvensförordningen).
- Rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur³ (delgivningsförordningen).
- Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område⁴ (Bryssel I-förordningen).
- Rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttsens område⁵ (det europeiska rättsliga nätverket).
- Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur⁶ (bevisupptagningsförordningen).
- Rådets direktiv (EG) nr 2002/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemen-

---

² EGT L 160, 30.6.2000, s. 1 (Celex 32000R1346). Se även prop. 2005/06:37.

³ EGT L 160, 30.6.2000, s. 37 (Celex 32000R1348). Förordningen ersätts den 13 november 2008 av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

⁴ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1 (Celex 32001R0044). Se även prop. 2001/02:146.

⁵ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25 (Celex 32001D0470).

⁶ EGT L 174, 27.6.2001, s. 1 (Celex 32001R1206). Se även prop. 2002/03:76.

samma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister⁷ (rätts-hjälpsdirektivet).

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar⁸.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande⁹.

Det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område har samlat information om dessa instrument på webbplatsen www.europa.eu.int/comm/justice_home/ejn/index_sv.htm. Där finns även information om nationell rätt i andra medlemsstater.

3.1 Den europeiska småmålsförordningen

Syfte och huvudsakligt innehåll

Syftet med det europeiska småmålsförfarandet är att förenkla och påskynda handläggningen av gränsöverskridande tvister om mindre värden samt minska kostnaderna i sådana mål. Förfarandet ska vara ett alternativ till de förfaranden som redan finns i medlemsstaterna (artikel 1). Det förenklade förfarande som regleras i förordningen innefattar i huvudsak ingivande av ansökan och svaromål (artiklarna 4 och 5), vissa möjligheter att ta upp bevisning (artikel 9) och hålla muntlig förhandling (artikel 5) samt meddelande av dom (artikel 7). För domstolens och parternas åtgärder uppställs tidsfrister som endast i undantagsfall får överskridas (t.ex. artiklarna 5 och 14). En dom i ett europeiskt småmål ska erkännas och verkställas i en annan medlemsstat utan att det krävs någon verkställighetsförklaring och utan att det finns någon möjlighet att invända mot erkännandet (artikel 20). Om inte annat följer av bestämmelserna i förord-

⁷ EGT L 26, 31.1.2003, s. 41 (Celex 32003L0008). Se även prop. 2003/04:87.

⁸ EUT L 143, 30.4.2004, s. 15 (Celex 32004R0805). Se även prop. 2005/06:48.

⁹ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1896). Se även Ds 2008:2 Europeiskt betalningsföreläggande.

ningen ska det europeiska småmålsförfarandet regleras av processrätten i den medlemsstat där rättegången äger rum (artikel 19).

Tillämpningsområde och inledande skriftväxling

Det europeiska småmålsförfarandet ska kunna användas i mål på privaträttens område där tvisteföremålets värde – exklusive ränta, omkostnader och utlägg – inte överstiger 2 000 euro vid tidpunkten för ansökan (artikel 2). Förfarandet gäller endast för gränsöverskridande tvister, dvs. när åtminstone en av parterna har sitt hemvist i en annan medlemsstat än den där domstolen vid vilken talan väckts är belägen (artikel 3). Tillämpningsområdet torde endast omfatta talan om fullgörelse och är i huvudsak detsamma som gäller för Bryssel I-förordningen. Eftersom en fullgörelsetalan enligt förordningen kan avse andra fordringar än rena penningfordringar kan det uppkomma behov av att bedöma om en sådan talan motsvarar ett värde om högst 2 000 euro (jfr motsvarande förhållande i svensk rätt enligt 1 kap. 3 d § tredje stycket rättegångsbalken, RB). Ett antal områden undantas uttryckligen från förordningens tillämpningsområde, bl.a. familjerättsliga förmögenhetsfrågor och de flesta frågor som rör nyttjanderätt till fast egendom (artikel 2.1 och 2.2).

Ett europeiskt småmålsförfarande inleds genom att käranden ger in ett ifyllt standardiserat ansökningsformulär till den behöriga domstolen. Käranden ska tillsammans med ansökan även ge in de handlingar som han eller hon åberopar till styrkande av sin talan (artikel 4.1). Något hinder mot att ge in ytterligare handlingar senare under processen finns dock inte (beaktandesats 12).

Om en talan inte omfattas av förordningens tillämpningsområde och käranden väljer att inte återkalla sin ansökan, ska domstolen behandla ansökan enligt nationell rätt (artikel 4.3). Detta innebär att domstolen med stöd av allmänna regler får ta

ställning till om ansökan ska avvisas, överlämnas till annan domstol eller handläggas i annan form.

Om domstolen bedömer att kändens uppgifter är otydliga eller otillräckliga eller om ansökningsformuläret inte är ifyllt på ett korrekt sätt, ska han eller hon ges tillfälle att komplettera eller återkalla ansökan. Om domstolen bedömer att fordran förefaller uppenbart ogrundad eller att ansökan är obefogad eller om känden inte följer ett föreläggande att komplettera sin ansökan, ska ansökan avvisas (artikel 4.4).

Begreppen ”uppenbart ogrundad” och ”obefogad” i samband med att en ansökan avvisas bör fastställas enligt nationell lag (beaktandesats 13). Begreppet ”obefogad ansökan” saknas i gällande svensk civilprocessrätt (jfr dock, såvitt avser summarisk process, begreppet ”obefogat yrkande” i 23 § lagen [1990:746] om betalningsföreläggande och handräckning). Med hänsyn till sammanhanget och till att förordningen måste stå i överensstämmelse med EG-rättens allmänna rättssäkerhetsprinciper, får begreppet ”obefogad ansökan” anses innefatta bl.a. de rättegångshinder som domstolarna är skyldiga att beakta antingen på eget eller parts initiativ.

Förutom genom avvisning eller dom är det inget som hindrar att förfarandet avslutas även genom att domstolen skriver av målet från vidare handläggning, t.ex. då ansökan återkallas.

Om ansökan inte avvisas ska domstolen inom 14 dagar förelägga svaranden, genom ett standardiserat svarsformulär, att inkomma med svaromål inom 30 dagar från delgivning (artiklarna 5.2 och 5.3). Delgivning av handlingar ska i första hand ske per post med mottagningsbevis (artikel 13). Svaromål ska sedan av domstolen vidarebefordras till känden inom 14 dagar. En svarande kan även inom 30-dagarsfristen ge in ett genkärsmål, vilket då handläggs på samma sätt som en ansökan. Begreppet genkärsmål bör tolkas som i Bryssel I-förordningen, dvs. som en talan som grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkärsmålet (beaktandesats 16). Möjligheten att få ett genkärsmål handlagt enligt förordningen är därmed mindre än i en svensk tvistemålsprocess (jfr 14 kap. 3 § RB). Om det är nöd-

vändigt för att garantera parternas rättigheter får domstolen i undantagsfall förlänga meddelade tidsfrister (artikel 14.2).

Ansökningsformulär, svaromål, genkärsmål, svar på genkärsmål och beskrivning av relevanta styrkande handlingar ska lämnas in på det språk – eller ett av de språk – som används vid domstolen (artikel 6.1). Detta betyder att de angivna handlingarna i Sverige i regel ska ges in på svenska. Det är parterna och inte domstolen som ska ombesörja översättningen. Om någon annan handling, t.ex. ett skriftligt bevis, inte är avfattad på domstolsspråket får domstolen kräva att den översätts men endast om det förefaller nödvändigt för att dom ska kunna meddelas (artikel 6.2).

Om ett svar på ett kärsmål respektive genkärsmål inte inkommer i rätt tid ska domstolen meddela en dom avseende kärmålet eller genkärålet (artikel 7.3, jfr bestämmelserna om tredskodom i 44 kap. 7 a och 7 b §§ RB).

Bevisupptagning och muntlig förhandling

Om ett svaromål har inkommit men domstolen bedömer att förutsättningar för dom inte föreligger ska domstolen vidta de kompletterande handläggningsåtgärder som behövs. Det innebär att domstolen kan begära ytterligare uppgifter från parterna, ta upp bevisning eller hålla muntlig förhandling (artikel 7.1).

Domstolen ska avgöra i vilken omfattning som bevisning krävs enligt bestämmelserna om tillåtande av bevisning (jfr t.ex. 35 kap. 7 § RB) och bestämma på vilket sätt som bevisupptagning ska ske (artikel 9 samt beaktandesats 9). Genomgående ska den enklaste, billigaste och minst betungande metoden användas (artikel 9.3 och beaktandesats 20). I första hand bör därför bevisning i skriftlig form användas, inklusive skriftliga vittnesmål (artikel 9.1). Sakkunnigbevisning och muntlig bevisning får tas upp endast om det är nödvändigt (artikel 9.2).

Medan huvudregeln i svensk rätt är att ett tvistemål ska avgöras efter huvudförhandling och att endast det som munt-

ligen har presenterats vid det tillfället får läggas till grund för rättens avgörande (muntlighets- och omedelbarhetsprinciperna) råder det omvända förhållandet i det europeiska småmålsförfarandet. Detta innebär att processen är skriftlig och att muntlighet kan utgöra ett komplement. En muntlig förhandling ska hållas endast om domstolen anser att det är nödvändigt eller om en part begär det. Domstolen får avslå en begäran om muntlig förhandling om det med hänsyn till omständigheterna är uppenbart att den inte är nödvändig för en rättvis handläggning av målet (artikel 5, jfr även beaktandesats 9). Även om det hålls en förhandling är det inte nödvändigt att all bevisning tas upp vid detta tillfälle. Domstolens avgörande kommer i stället att grundas såväl på det som framkommer vid förhandlingen som på skriftligt material. Härigenom kommer de principer som styr tvistemålsprocessen enligt rättegångsbalken att sakna betydelse i europeiska småmål. Domstolens ställningstaganden i fråga om muntliga förhandlingar samt omfattningen av och sättet för bevisupptagning, ska alltid göras med beaktande av rätten till en rättvis rättegång och principen om ett kontradiktoriskt förfarande (beaktandesats 9).

Domstolen får använda videokonferens eller annan kommunikationsteknik vid genomförandet av en muntlig förhandling (artikel 8) och vid bevisupptagning (artikel 9.1). Svenska regler om telefon- och videokonferens finns fr.o.m. den 1 november 2008 i 5 kap. 10 och 11 §§ RB (se prop. 2004/05:131).

Domstolen ska om möjligt verka för förlikning mellan parterna (artikel 12).

Målets avgörande

När nödvändiga åtgärder har vidtagits för att göra målet klart för avgörande ska domstolen meddela dom inom 30 dagar (artikel 7.1). Till skillnad från vad som gäller i en motsvarande svensk tvistemålsprocess ska domen delges parterna (artikel 7.2).

Den förlorande parten ska bära kostnaderna för förfarandet. Domstolen får dock inte tilldöma den vinnande parten ersättning för sådana kostnader som är onödiga eller orimligt höga i förhållande till yrkandet (artikel 16). I detta ligger att den förlorande parten endast ska bära sådana kostnader som är proportionerliga i förhållande till fordrans värde eller annars är nödvändiga (beaktandesats 29). Artikel 16 innehåller en materiell reglering av kostnadsfrågan och nationella bestämmelser om rättegångskostnader måste därmed tillämpas med de begränsningar som följer därav. I beaktandesatserna anges att kostnaderna för förfarandet bör fastställas i enlighet med nationell lag, vilket närmast synes innebära att medlemsstaterna har möjlighet att tillåta ersättning endast för sådana kostnadskategorier som är ersättningsgilla enligt nationell rätt (jfr beaktandesats 29 och bilaga I punkt 7).

Den europeiska småmålsförordningen innehåller inte något krav på att en dom måste kunna överklagas (jfr artikel 17). I stället innehåller förordningen en bestämmelse som anger vissa miniminormer som varje medlemsstat måste uppfylla för att en svarande ska kunna få till stånd en förnyad prövning av en dom. Denna bestämmelse går sammanfattningsvis ut på att svaranden i vissa fall ska ha rätt att ansöka om förnyad prövning av en dom när han eller hon har varit förhindrad att svara på käromålet eller inställa sig till en muntlig förhandling (artikel 18). Ett sådant fall är att ansökan delgavs med en metod som innebär att ett mottagningsbevis inte undertecknades av svaranden personligen och att denne i praktiken kan ha varit ovetande om delgivningen och därmed förhindrad att svara på käromålet (artikel 18 a [i]). Ett annat fall är att svaranden varit förhindrad att bestrida käromålet till följd av force majeure eller extraordinära omständigheter (artikel 18 b).

Verkställighet

Verkställighetsbestämmelserna i den europeiska småmålsförordningen är utformade på motsvarande sätt som bestämmelserna i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande och förordningen om en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar. En dom i ett europeiskt småmål ska erkännas och verkställas i en annan medlemsstat utan att det krävs någon verkställighetsförklaring och utan att det finns någon möjlighet att invända mot erkännandet (artikel 20). Genom förordningen avskaffas alltså de mellanliggande förfaranden som annars är nödvändiga för att en dom ska kunna erkännas och verkställas i andra medlemsstater. Dessa s.k. exekvaturförfaranden regleras i Bryssel I-förordningen. Verkställighet ska kunna ske även om domen har överklagats och i övrigt ske enligt verkställighetsmedlemsstatens lagstiftning i den mån det inte påverkar bestämmelserna i förordningen (artiklarna 15 och 21.1). För att underlätta verkställighet ska domstolen på begäran utfärda ett intyg avseende en dom (artikel 20.2).

På begäran ska verkställighet i vissa fall vägras om domen är oförenlig med en tidigare dom (artikel 22.1). Förordningen innehåller även vissa bestämmelser om vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet när en dom har överklagats eller fortfarande kan överklagas eller när en part har ansökt om förnyad prövning (artikel 23).

4 Överväganden och förslag

4.1 Allmänt

En EG-förordning får inte införlivas i nationell rätt. Den ska tillämpas direkt som gällande rätt av nationella domstolar och myndigheter och medlemsstaterna får inte utfärda bestämmelser i sådana frågor som regleras i förordningen.

En EG-förordning hindrar inte att en medlemsstat inför nationella regler av verkställande karaktär. Medlemsstaterna är skyldiga att se till att det finns bestämmelser som gör att en förordning kan tillämpas i praktiken och få effektivt genomslag. I detta syfte kan det t.ex. behöva införas administrativa eller processuella regler. Det förekommer också att EG-förordningar innehåller bestämmelser av direktivliknande karaktär som innebär en uppmaning till medlemsstaterna att anta nationella bestämmelser i en viss fråga. Nationella bestämmelser som är avsedda att komplettera en förordning måste vara förenliga med både dess lydelse och syfte. De måste dessutom stämma överens med den allmänna systematiken i bestämmelserna på det aktuella rättsområdet och med allmänna, grundläggande gemenskapsrättsliga principer¹.

I den europeiska småmålsförordningen har medlemsstaterna getts beslutanderätt i vissa frågor, bl.a. avseende vilken eller vilka domstolar som ska vara behöriga att hantera europeiska småmål och om ansökningar ska kunna ges in på annat sätt än per post eller direkt till domstolen. Därutöver föreskrivs att förfarandet ska reg-

---

¹ Jfr t.ex. förenade målen C-231/00, C-303/00 och C-451/00 *Cooperativa Lattepiù arl m.fl. mot Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) m.fl.* (REG 2004, s. I-2906).

leras av processrätten i den medlemsstat där rättegången äger rum, om inte annat följer av bestämmelserna i förordningen (artikel 19).

Som nämns ovan måste svenska bestämmelser som ska gälla för europeiska småmål bl.a. vara förenliga med förordningens lydelse och syfte. Detta syfte är att förenkla och påskynda handläggningen samt sänka kostnaderna i gränsöverskridande tvister om mindre värden (artikel 1).

I det följande övervägs i vilken utsträckning det finns behov av kompletterande svenska bestämmelser. Därvid behandlas frågor som enligt förordningen ska regleras av nationell lagstiftning samt andra kompletterande bestämmelser som den europeiska småmålsförordningen ger utrymme för och som behövs för att säkerställa dess ändamålsenliga tillämpning.

4.2 Behörig domstol

Förslag: En ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande ska ges in till tingsrätt.
--

Skälen för förslaget: En ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande ska ges in till den domstol som är behörig i en medlemsstat (artikel 4.1). Denna domstol har sedan till uppgift att handlägga och avgöra målet. Det är upp till medlemsstaterna att bestämma vilka av deras domstolar som är behöriga (jfr artikel 25).

Det europeiska småmålsförfarandet rör civilrättsliga tvister mellan i huvudsak enskilda fysiska eller juridiska personer. Även om vissa av dess bestämmelser avviker från centrala principer i svensk civilprocessrätt, bl.a. de s.k. muntlighets- och omedelbarhetsprinciperna, står det klart att de aktuella målen till sin karaktär motsvarar sådana tvistemål som i Sverige hanteras i allmän domstol, dvs. tingsrätt, hovrätt och Högsta domstolen. Vid bedömningen av vilka domstolar som ska vara behöriga framstår det därför som naturligt att anförtro handläggningen av de europeiska småmålen åt de allmänna domstolarna. Det europeiska

småmålsförfarandet torde även kunna avse anspråk som enligt svensk rätt ska prövas av annan än tingsrätt, t.ex. Statens va-nämnd eller hyresnämnd. Det framstår dock som ändamålsenligt att även sådana anspråk behandlas av tingsrätt om de framställs inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet. En ansökan som inleder ett sådant förfarande bör följaktligen alltid göras hos en tingsrätt.

Vilken tingsrätt som är behörig att pröva målet i det enskilda fallet får avgöras enligt bestämmelserna om forum i tvistemål. Regler om sådan behörighet i gränsöverskridande fall finns i Bryssel I-förordningen (jfr artikel 3, se även bilaga I punkt 4). I den mån den förordningen ger behörighet för svensk domstol men utan att forum anges där eller följer av allmänna svenska regler, framgår av 2 § lagen (2006:74) med kompletterande bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och internationell verkställighet av vissa avgöranden att Stockholms tingsrätt är behörig domstol.

En kompletterande bestämmelse som anger att en ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande ska ges in till tingsrätt bör tas in i lag.

4.3 Tillämpliga nationella bestämmelser

Förslag: Rättegångsbalkens bestämmelser som gäller för sådana dispositiva tvistemål som handläggs enligt 1 kap. 3 d § RB ska tillämpas i det europeiska småmålsförfarandet, om annat inte följer av förordningen.

Skälen för förslaget

Tillämplig processlag

Det huvudsakliga förfarandet regleras i förordningen. I den mån nödvändiga processuella bestämmelser inte återfinns eller fullständigt regleras i den, ska förfarandet styras av processrätten i

den medlemsstat där rättegången äger rum (artikel 19). Sådana bestämmelser avser t.ex. kallelse till och påföljder vid utevaro från förhandling, rättens sammansättning, utformning av dom och beslut samt förfarandet i överrätt inklusive systemet med prövningstillstånd. Frågan är vilka svenska regler som bör komplettera förordningen. Eftersom målen ska handläggas i allmän domstol står valet närmast mellan bestämmelserna i rättegångsbalken och bestämmelserna i lagen (1996:242) om domstolsärenden (ärendelagen).

Som konstateras i avsnitt 4.2 är de mål som faller inom förordningens tillämpningsområde till sin karaktär dispositiva tvistemål. Sådana mål handläggs enligt rättegångsbalkens bestämmelser. Som nämns i avsnitt 3.2 skiljer sig visserligen de europeiska småmålen från tvistemål bl.a. genom att handläggningen som huvudregel är skriftlig och att någon huvudförhandling inte ska förekomma. Även om förfarandet därigenom bär likheter med den ordning som gäller enligt ärendelagen syftar det europeiska småmålsförfarandet till att genom rättegång slita tvister med utgångspunkt i händelser i förfluten tid. Detta utgör sådan rättskipning för vilken rättegångsbalken är utformad. Såsom förordningen är uppbyggd är det vidare praktiskt betydelsefullt att handläggningen smidigt kan övergå från det europeiska småmålsförfarandet till ett nationellt tvistemålsförfarande (se artiklarna 4.3 och 5.7).

Sammanfattningsvis talar övervägande skäl för att rättegångsbalkens bestämmelser om dispositiva tvistemål bör tillämpas i det europeiska småmålsförfarandet, i den utsträckning annat inte följer av förordningen.

Tillämpliga tvistemålsregler

Rättegångsbalkens bestämmelser om dispositiva tvistemål skiljer i vissa avseenden på förenklade och ordinära tvistemål, beroende på om en tvist avser ett större eller mindre värde. I förenklade tvistemål ska tingsrätten alltid bestå av en lagfaren domare

(1 kap. 3 d § RB). Vidare finns det i sådana mål vissa begränsningar i möjligheten för vinnande part att få ersättning för sina rättegångskostnader (18 kap. 8 a § RB). Övriga särregler för förenklade tvistemål avser krav på prövningstillstånd i hovrätt (49 kap. 12 § RB) och avtal att inte överklaga en dom (49 kap. 2 § och 54 kap. 2 § RB). När förordningen ska tillämpas fullt ut kommer dock sistnämnda bestämmelser inte längre att skilja mellan förenklade och ordinära tvistemål (jfr prop. 2004/05:131). Om ett mål handläggs som ett förenklat tvistemål har det även betydelse för tillämpningen av viss annan lagstiftning, t.ex. i fråga om förutsättningarna för att bevilja rättshjälp i 11 § rättshjälpslagen (1996:1619).

Den europeiska småmålsförordningen är tillämplig i mål där värdet av fordran, exklusive ränta, omkostnader och utlägg, inte överstiger 2 000 euro (artikel 2). Enligt 1 kap. 3 d § första stycket RB ska ett tvistemål handläggas enligt bestämmelserna för förenklade mål om värdet av fordran – inklusive upplupen ränta (jfr NJA 1984 s. 290) – uppenbart inte överstiger ett halvt prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring (20 500 kr för år 2008). Vidare är förordningen tillämplig när svaranden gör kvittningsinvändning eller genstämningvis gör gällande ett motkrav på upp till motsvarande 2 000 euro, medan det för tvistemål enligt rättegångsbalken gäller att sådana yrkanden från svaranden i princip ska medräknas vid beräkningen av om gränsvärdet i 1 kap. 3 d § RB är överskridet.

Även om det står klart att det stora flertalet europeiska småmål kommer att motsvara mål som i Sverige handläggs som förenklade tvistemål finns det alltså vissa skillnader i fråga om gränsdragningen mellan vilka mål som faller inom förordningens tillämpningsområde respektive inom tillämpningsområdet för 1 kap. 3 d § RB. Om frågan lämnas oreglerad kommer vissa europeiska småmål att handläggas enligt 1 kap. 3 d § RB och vissa enligt bestämmelserna för ordinära tvistemål. Detta innebär i sig en olägenhet. Det finns ett betydande värde i att den som använder sig av det europeiska småmålsförfarandet på förhand är klar över vilka rättegångsbestämmelser i den nationella process-

rätten som kommer att tillämpas av domstolen. Det framstår som särskilt betänkligt om frågan om vilka rättegångsbestämmelser som ska tillämpas delvis skulle kunna avgöras av växlande valutakurser. Det är därför mest ändamålsenligt att samtliga europeiska småmål i Sverige handläggs enligt samma regelverk oberoende av tvisteföremålets värde. Det regelverk som därvid kan komma i fråga måste stå i överensstämmelse med förordningens syfte att förenkla och påskynda förfarandet samt begränsa kostnaderna.

Eftersom rättegångskostnadsfrågan i första hand regleras direkt genom förordningen får valet av tvistemålsregler störst betydelse i fråga om rättens sammansättning. I förordningen anges endast att det i domstolen måste ingå en person som är behörig att tjänstgöra som domare i enlighet med nationell lag (beaktandesats 27). I övrigt har det överlåtit åt medlemsstaterna att bestämma rättens sammansättning. En tillämpning av bestämmelsen om en lagfaren domare i 1 kap. 3 d § RB på samtliga europeiska småmål ligger väl i linje med förordningens syfte.

Mot den beskrivna bakgrunden bör de europeiska småmålen handläggas av en lagfaren domare enligt 1 kap. 3 d § RB, oavsett om värdet av vad som yrkas överstiger ett basbelopp. I lag bör därför föreskrivas att bestämmelserna i rättegångsbalken som gäller för sådana tvistemål som avses i 1 kap. 3 d § den balken ska tillämpas på de europeiska småmålen, om annat inte anges i förordningen.

4.4 Hur en ansökan ska ges in till domstolen

Bedömning: Det bör inte vara möjligt att ge in en ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande på annat sätt än direkt till domstolen eller genom post.

Skälen för bedömningen: I Sverige gäller att en ansökan om stämning i tvistemål ska göras skriftligen och vara egenhändigt

undertecknad av käranden eller dennes ombud (42 kap. 1 och 2 §§ RB). Kravet på egenhändigt undertecknande hindrar att stämningsansökan ges in elektroniskt, t.ex. per telefax eller e-post.

En ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande ska ges in till domstolen direkt eller per post eller på annat sätt som godtas av den medlemsstat där förfarandet inleds (artikel 4.1). I det standardiserade formulär för ansökan som utgör bilaga I till förordningen finns uppgift om att det ska undertecknas av parten. Vad gäller frågan om en ansökan ska kunna ges in på andra sätt än direkt till domstolen eller per post står det inte minst med hänsyn till målens gränsöverskridande karaktär klart att det i många fall skulle innebära en förenkling för den enskilde om telefax eller e-post kunde användas för att ge in en ansökan.

När frågan om formerna för att ge in en stämningsansökan var föremål för övervägande år 1994 ansåg regeringen att det var tveksamt om det gick att avstå från bestämmelser om egenhändigt undertecknande beträffande så viktiga handlingar. Orsaken var risken för att någon försöker åstadkomma en för honom eller henne fördelaktig situation genom att ge in en ansökan om stämning i annans namn och sedan få ett avgörande rörande saken till sin egen fördel. Kravet på egenhändigt undertecknande av stämningsansökningar behölls därför (prop. 1993/94:190 s. 108). Samma bedömning gjordes i departementspromemorian Formkrav och elektronisk kommunikation (Ds 2003:29).

De skäl som har ansetts motivera kravet på egenhändigt undertecknande av en stämningsansökan gör sig även gällande i det europeiska småmålsförfarandet. Det framstår även i övrigt som lämpligt att en ansökan i ett sådant förfarande i så stor utsträckning som möjligt hanteras på samma sätt som en stämningsansökan i ett tvistemål, dvs. att den ges in i original (direkt eller per post). Samma regler för kommunikering med domstolen bör därför gälla i europeiska småmål som i tvistemål.

Den allmänna samhällsutvecklingen får anses innebära att medborgarna i allt större utsträckning efterfrågar möjligheten att

kunna kommunicera elektroniskt med myndigheterna. Samtidigt står det klart att ett borttagande av kravet på egenhändigt undertecknande av stämningsansökan kräver noggranna överväganden, bl.a. i fråga om de risker som detta för med sig och i fråga om förutsättningarna för att i stället använda elektroniska signaturer. Sådana överväganden, som alltså bör avse såväl stämningsansökan som en ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande, är mer omfattande än det finns utrymme för i detta lagstiftningsärende. Det kan även nämnas att det inom EU har inletts ett särskilt arbete om rättsinformation (e-juridik). En rådsarbetsgrupp för rättsdatabehandling har tillsatts för att bl.a. undersöka ett antal tänkbara utvecklingsområden varav möjligheten att processa elektroniskt i gränsöverskridande tvister är ett sådant område.

Sammantaget bör alltså en ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande endast kunna ges in på de sätt som gäller för en ansökan om stämning enligt rättegångsbalken. Eftersom rättegångsbalkens bestämmelser, i enlighet med vad som föreslås i avsnitt 4.3, ska gälla i den mån annat inte framgår av förordningen finns det inte behov av någon särskild bestämmelse i detta avseende.

4.5 Ansökningsavgift

Förslag: För en ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande ska ansökningsavgift tas ut i enlighet med vad som gäller för en ansökan om stämning i tvistemål.

Skälen för förslaget: Enligt 2 § förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna ska ansökningsavgift betalas av den som anhängiggör ett mål eller ett ärende. I bilagan till förordningen framgår att ansökningsavgiften i tvistemål uppgår till 450 kr. Med tvistemål avses uttryckligen även fastighetsmål och vissa mål vid miljödomstol.

Det är upp till varje medlemsstat att bestämma om ansökningsavgift ska tas ut i europeiska småmål samt hur stor avgiften i sådant fall ska vara (jfr artikel 28 och bilaga I punkt 6 till förordningen).

Det europeiska småmålsförfarandet utgör ett alternativ till en tvistemålsprocess enligt nationell rätt. Det framstår därför som rimligt att en käreande som väljer att väcka talan i ett europeiskt småmål ska betala ansökningsavgift. Denna avgift bör motsvara vad som gäller för dispositiva tvistemål.

Det skulle kunna hävdas att bestämmelserna om ansökningsavgift för tvistemål i avgiftsförordningen gäller för europeiska småmål genom att rättegångsbalkens bestämmelser för dispositiva tvistemål görs tillämpliga i dessa mål (jfr avsnitt 4.3). För att det tydligt ska framgå att ansökningsavgift ska tas ut i nu aktuella mål bör det dock, på samma sätt som gjorts för t.ex. fastighetsmål, anges i förordningen om avgifter vid de allmänna domstolarna att med tvistemål även avses europeiska småmål.

Konsekvenserna av att sökanden inte betalar föreskriven ansökningsavgift följer direkt av rättegångsbalken (se 42 kap. 4 § RB). I detta avseende saknas därför behov av någon särskild reglering.

4.6 Domstolens serviceskyldighet

Bedömning: Parternas rätt till praktisk hjälp med att fylla i de standardformulär som ska användas i det europeiska småmålsförfarandet tillgodoses genom domstolarnas allmänna serviceskyldighet och skyldighet att företa materiell processledning i tvistemål.

Skälen för bedömningen: Enligt förordningen ska medlemsstaterna se till att parterna kan få praktisk hjälp med att fylla i de standardformulär som används i förfarandet (artikel 11). Denna praktiska hjälp bör omfatta teknisk information om var formu-

lären finns tillgängliga och hur de ska fyllas i (beaktandesats 21). Frågan är om dessa skyldigheter föranleder behov av särskilda bestämmelser i svensk rätt.

Enligt 4 § första stycket förvaltningslagen (1986:223) ska myndigheter lämna upplysningar, råd och annan sådan hjälp till enskilda i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde. Detta ska ske i den utsträckning som är lämpligt med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet. Denna bestämmelse gäller även för domstolar. Inom ramen för en rättegång i tvistemål gäller vidare bestämmelserna om materiell processledning under förberedelsen. Enligt 42 kap. 8 § andra stycket RB ska rätten, allt efter målets beskaffenhet, bl.a. försöka avhjälpa otydligheter och ofullständigheter i parternas framställningar genom frågor och påpekanden.

Den service som parterna har rätt till enligt förordningen kan tillhandahållas av svenska domstolar med stöd av ovan angivna bestämmelser. Något behov av kompletterande bestämmelser för att uppfylla förordningens krav finns därför inte.

4.7 Rättsmedel

Förslag: Ett överklagande ska ges in till tingsrätten inom tre veckor från den dag då klaganden delgavs domen.

Om ena parten har överklagat tingsrättens dom, ska motparten ha rätt att överklaga domen inom en vecka från den dag då tiden för den andra parten att överklaga gick ut.

En dom som meddelas med stöd av artikel 7.3 i den europeiska småmålsförordningen ska vid tillämpningen av rättegångsbalken anses utgöra en tredskodom. En tredskodom ska delges parterna.

En ansökan om återvinning ska ges in till tingsrätten inom en månad från den dag då parten delgavs tredskodomen.

Skälen för förslagen

Tiden för överklagande

Frågan om, och i så fall under vilka förutsättningar, en dom i ett europeiskt småmål ska kunna överklagas regleras inte i förordningen (jfr artikel 17.1 och beaktandesats 26).

Bestämmelser om överklagande av en tingsrätts dom i tvistemål finns i 49 och 50 kap. RB. En sådan dom får överklagas till hovrätt inom tre veckor från den dag domen meddelades (50 kap 1 § RB). Undantag görs för tredsdomar, vilka inte får överklagas (49 kap. 1 § tredje stycket RB).

Som föreslås i avsnitt 4.3 ska rättegångsbalkens bestämmelser tillämpas om annat inte följer av förordningen. Det framstår som självklart att domar i europeiska småmål ska kunna överklagas. Rättegångsbalkens bestämmelser om överklagande ska därför i princip vara tillämpliga även i europeiska småmål. I ett avseende finns dock anledning att överväga om undantag från rättegångsbalkens bestämmelser bör göras. Det gäller frågan från vilken tidpunkt som klagotiden ska beräknas.

Eftersom förordningen saknar bestämmelser om överklagande och det därför inte anges från vilken tidpunkt klagotiden ska räknas vid ett överklagande skulle rättegångsbalkens överklagandefrister i och för sig kunna tillämpas även på domar i europeiska småmål. Med hänsyn till att sådana domar, till skillnad mot vad som gäller för domar i tvistemål, ska delges måste det dock anses naturligt att klagotiden räknas från tidpunkten för delgivningen. Om parterna tillåts förlita sig på att få del av domen genom delgivning skulle det vara otillfredsställande med en ordning som innebär att tiden för överklagande kan ha löpt ut när delgivning sker. Vidare kommer en dom i ett europeiskt småmål inte att föregås av någon huvudförhandling, vid vilken parterna informeras om tidpunkten för domens meddelande. Målens gränsöverskridande karaktär ökar också risken för negativa konsekvenser om klagotiden räknas från dagen för domen, bl.a. genom att den av parterna som har sitt hemvist utomlands

får del av domen påtagligt senare än den som har sitt hemvist i Sverige. Han eller hon kommer dessutom regelmässigt att behöva få domen översatt med ytterligare tidsutdräkt som följd. Mot den angivna bakgrunden talar rättssäkerhetsskäl för att klagotiden i ett europeiskt småmål ska räknas från dagen då klaganden fick del av domen.

Mot en sådan ordning talar det förhållandet att överklagandefristen genomgående börjar löpa från en senare tidpunkt än i mål enligt rättegångsbalken samt olägenheten av att det inte på förhand står klart när klagotiden i målet löper ut. Dessutom finns risk för dröjsmål på grund av att en part inte kan nås för delgivning. Risker för att vissa parter försöker hålla sig undan delgivning för att hindra laga kraft får dock bedömas som liten med hänsyn till att domen är verkställbar utan hinder av att den överklagas (artikel 15).

Vid en sammantagen bedömning talar övervägande skäl för att klagotiden för överklagande av en dom i ett europeiskt småmål bör löpa från den dag då klaganden fick del av domen. En bestämmelse om detta bör tas in i lag. För beslut som överklagas bör rättegångsbalkens bestämmelser om klagotid gälla.

Tiden för anslutningsöverklagande

I 50 kap. 2 § RB anges att om ena parten överklagat tingsrättens dom så har motparten rätt att överklaga domen inom en vecka från den dag då den i 1 § samma kapitel angivna tiden gick ut, dvs. tre veckor från den dag då domen meddelades.

Vid ovanstående bedömning att överklagande av en dom i ett europeiskt småmål ska kunna göras inom tre veckor från dagen då klaganden fick del av domen, krävs även en särskild bestämmelse som anger när ett anslutningsöverklagande i ett sådant mål senast måste göras. I konsekvens med regleringen i 50 kap. 2 § RB bör detta göras av motparten inom en vecka från den dag då tiden för den andra parten att överklaga gick ut.

En bestämmelse med detta innehåll bör tas in i lag.

Återvinning

I artikel 7.3 i den europeiska småmålsförordningen anges att domstolen ska meddela en dom avseende käromålet eller genkätromålet om den inte har mottagit ett svar från den berörda parten inom den tidsfrist som anges för svaromål. Artikelns ordalydelse samt förordningens syfte och systematik ger vid handen att den prövning som domstolen därvid ska företa endast är summarisk och utan krav på bevisning. En sådan dom motsvaras i rättegångsbalken av en tredskodom.

Som anges ovan får en tredskodom inte överklagas. I stället finns en rätt att ansöka om återvinning (44 kap. 9 § RB). Återvinning söks vid den tingsrätt som meddelade tredskodomen inom en månad från dagen för domen. Om så sker ska handläggningen fortsätta där den slutade när tredskodomen meddelades. Handläggningen kan sedermera utmytna i en dom som kan överklagas av parterna i målet. En andra tredskodom får dock varken återvinnas eller överklagas av den part som domen gått emot.

Förordningen hindrar inte en tillämpning av rättegångsbalkens bestämmelser om förbud mot överklagande av tredskodom och om återvinning. En förutsättning för att kunna tillämpa dessa bestämmelser är dock att de överensstämmer med förordningens syfte och systematik. Som konstateras ovan är det förenligt med förordningen att en dom kan överklagas. Eftersom det kan förväntas att ett överklagande av en sådan dom som avses i artikel 7.3 i regel skulle föranleda återförvisning till tingsrätten med hänsyn till instansordningens princip, bör en möjlighet till återvinning i samma instans i praktiken inte innebära någon förlängning av förfarandet inför tingsrätten. En tillämpning av rättegångsbalkens bestämmelser om återvinning när det gäller domar enligt artikel 7.3 får därmed anses förenlig med förordningens syfte. Genom att möjligheten till sådan återvinning även bidrar till att säkerställa den minimistandard för förnyad prövning av domar som anges i artikel 18 (se avsnitt 4.9) stämmer detta även väl överens med förordningens systematik.

Förutsättningarna för att meddela en dom enligt artikel 7.3 följer direkt av den artikeln. Dessa förutsättningar skiljer sig i viss mån från motsvarande förutsättningar för att meddela en tredskodom enligt rättegångsbalken. För att rättegångsbalkens bestämmelser om tredskodom ska kunna tillämpas när det gäller domar enligt artikel 7.3 bör det införas en särskild bestämmelse om att sådana domar ska anses utgöra tredskodomar. Därmed blir bestämmelserna i rättegångsbalken om överklagandeförbud och återvinning tillämpliga i dessa fall.

Artikel 7 innefattar inget uttryckligt krav på att en dom enligt punkt 3 ska delges parterna. Det kan dock hävdas att skälen för delgivning av den typen av domar väger ännu tyngre än för domar enligt artikel 7.2. Det framstår därför som rimligt att det införs en lagbestämmelse om att även tredskodomar ska delges.

De överväganden som redogörs för ovan i fråga om beräkningen av tiden för överklagande gör sig mot denna bakgrund gällande även beträffande beräkningen av tiden för ansökan om återvinning. Tiden för ansökan om återvinning bör därför beräknas från den dag då återvinningsökanden delgavs tredskodomen. Även detta bör tas in i en kompletterande lagbestämmelse.

4.8 Förnyad prövning av en dom

Bedömning: Att en svarande i ett europeiskt småmål kommer att ha möjlighet att överklaga en dom, ansöka om återvinning av en tredskodom och ha tillgång till extraordinära rättsmedel, innebär att Sverige uppfyller kraven enligt artikel 18 i den europeiska småmålsförordningen om minimistandarder för förnyad prövning av en dom.

Skälen för bedömningen: Det europeiska småmålsförfarandet innehåller en viss minimistandard som medlemsstaterna ska uppfylla för att möjliggöra förnyad prövning av en dom

(artikel 18, jfr även beaktandesats 31). Denna minimistandard innefattar vissa rättssäkerhetsgarantier och bör förstås mot bakgrund av att förfarandet i övrigt inte uppställer något krav på att en dom ska kunna överklagas. Bestämmelsen får främst betydelse när domstolen har meddelat en dom med stöd av artikel 7.3. Frågan är om de möjligheter som står till buds i svensk rätt att åstadkomma en förnyad prövning av en sådan dom – genom återvinning eller på annat sätt – uppfyller de miniminormer som uppställs. Att artikel 18 utgör en minimistandard innebär självfallet att svenska bestämmelser kan vara mer generöst utformade än vad som följer av artikeln. Svarandens behov av rättssäkerhet måste samtidigt vägas mot kravet på ett snabbt och effektivt förfarande.

Rätten att ansöka om förnyad prövning föreligger i två grundläggande situationer. Den första, som återfinns i artikel 18.1 a, avser fallet att en ansökan delgetts svaranden med en i och för sig tillåten metod som innebär att ett mottagningsbevis inte under-tecknats av honom eller henne personligen och att svaranden i praktiken kan ha varit ovetande om delgivningen och därmed förhindrad att svara på ansökan.

Enligt sin ordalydelse omfattar artikel 18.1 a även det fallet att svaranden faktiskt svarat på ansökan men till följd av delgivningsmetoden i praktiken haft oskäligt kort tid på sig för att utforma svaromålet på ett fullgott sätt. Denna situation kan dock antas vara av mindre praktisk betydelse eftersom förfarandet i så fall inte är avslutat och svaranden alltjämt har möjlighet att begära anstånd med att inkomma med svaromål. Enligt sin ordalydelse omfattar punkten vidare den situationen att en svarande delgetts kallelse till muntlig förhandling på ovanstående sätt men i praktiken inte fått del av denna i rimlig tid. Eftersom svaranden redan ska ha ingett ett skriftligt svaromål innan frågan om muntlig förhandling kan bli aktuell (artikel 7) kan dock inte heller denna situation förväntas få någon större praktisk betydelse. Det kan slutligen anmärkas att om delgivning av ansökan har ägt rum på sätt som anges i artikel 18.1 a synes det inte möjligt att hävda att delgivningen som sådan inte skulle ha skett i tillräckligt god

tid. Begreppet ”delgivningen” i artikel 18.1 a (ii) får mot den bakgrunden anses betyda att svaranden faktiskt fått del av ansökan.

Den andra situationen, som återfinns i artikel 18.1 b, avser det fallet att svaranden varit förhindrad att bestrida käromålet på grund av force majeure eller extraordinära omständigheter.

Svaranden måste ansöka om en förnyad prövning utan dröjsmål (artikel 18.1 andra stycket). Om denna ansökan avslås ska domen fortsätta att gälla (artikel 18.2). Om ansökan om förnyad prövning däremot bifalls ska domen upphävas (artikel 18.3). Innebörden av det senare begreppet får anses motsvara att domen undanröjs. Ett sådant beslut följs av den egentliga förnyade prövningen.

För att en tredskodom ska få återvinnas krävs överhuvudtaget inte att den mot vilken domen meddelats har en godtagbar ursäkt för den underlåtenhet som ligger honom eller henne till last (44 kap. 9 § RB). I detta avseende kommer alltså frågan om när och hur delgivning av ansökan har skett i ett europeiskt småmål att sakna betydelse. En bestämmelse av detta slag kan inte anses stå i strid med förordningens syfte (jfr avsnitt 4.7).

Enligt vad som föreslås i denna promemoria ska en ansökan om återvinning av en tredskodom vidare ges in till domstolen inom en månad från den dag då återvinningsökanden fick del av domen (se avsnitt 4.8). Detta ska jämföras med kravet i artikel 18.1 andra stycket att ansökan om en förnyad prövning ska göras utan dröjsmål. Det anges visserligen inte uttryckligen i förordningen vid vilken tidpunkt som denna skyldighet inträder men av sammanhanget får det anses framgå att ansökan ska göras omgående när svaranden får kännedom om domen, alternativt när hindret för honom eller henne att svara enligt punkt 1 b har undanröjts. Det kan konstateras att den tidsfrist som föreslås för ansökan om återvinning av tredskodom är utformad på så sätt att den kan förväntas omhänderta den absoluta merparten av de fall som ryms inom tillämpningsområdet för artikel 18. Tidsfristen är samtidigt inte så lång att den kan anses stå i strid med kravet på ett snabbt och effektivt förfarande.

Undantagsvis kan det finnas situationer i vilka svaranden är förhindrad att ansöka om förnyad prövning i form av återvinning i rätt tid. I sådana situationer kan de extraordinära rättsmedlen användas, främst återställande av försutten tid (58 kap. RB). Inom ramen för en sådan extraordinär prövning kan alla de rekvisit som uppställs i artikel 18 beaktas. Det bör noteras att artikel 18 inte kan anses innebära något krav på att prövningen av ansökan ska göras i en viss instans.

Om förnyad prövning i något fall skulle aktualiseras i förhållande till en dom som meddelats med stöd av artikel 7.2 kommer en sådan dom att kunna överklagas enligt rättegångsbalken. När det gäller överklagande äger ovanstående bedömning avseende tidsfrister och möjligheten att tillgripa extraordinära rättsmedel samma giltighet.

Det kan sammanfattningsvis konstateras att svensk rätt uppfyller förordningens minimistandard om rätt till förnyad prövning av en dom. Det finns därför inget behov av lagstiftning i detta avseende.

4.9 Erkännande och verkställighet i Sverige

Förslag: Domar i europeiska småmål ska verkställas i Sverige av Kronofogdemyndigheten enligt utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av domar som har vunnit laga kraft, om annat inte följer av artikel 15, 21, 22 eller 23 i den europeiska småmålsförordningen.

Vid verkställighet i Sverige ska Kronofogdemyndigheten inte behöva godta ett intyg enligt artikel 20.2 i förordningen om detta inte är utfärdat på eller översatt till svenska eller engelska.

En auktoriserad translator ska vara behörig att översätta ett sådant intyg som anges i artikel 20.2 i förordningen och som finns intaget som formulär D i bilaga IV till förordningen.

Skälen för förslagen

Hänvisningen till utsökningsbalkens bestämmelser

Enligt den europeiska småmålsförordningen ska verkställighetsförfarandet regleras av lagstiftningen i den medlemsstat där verkställighet söks, om annat inte följer av förordningen. Verkställighet ska ske enligt samma villkor som för en dom som meddelats i verkställighetsmedlemsstaten (artikel 21.1).

Vid verkställighet i Sverige ska således i huvudsak svenska verkställighetsregler tillämpas. Av förordningen följer att domen ska vara verkställbar utan hinder av eventuella överklaganden (artikel 15). Dessutom finns bestämmelser om hinder mot verkställighet (artikel 22) och om vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet (artikel 23).

Av artikel 22.1 följer att verkställighet under vissa förutsättningar ska vägras av den behöriga domstolen. I Sverige är det Kronofogdemyndigheten som handlägger ärenden om verkställighet och fattar beslut om att verkställighet inte ska ske. Det torde inte finnas något hinder mot att så sker även när det gäller domar i europeiska småmål. Bestämmelsen i artikeln syftar till att uppnå en gemensam reglering av under vilka förutsättningar som verkställighet ska vägras. Den torde knappast innebära att Sverige skulle vara tvunget att införa en ordning som innebär att en domstol ska fatta beslut i dessa frågor. I stället får det betraktas som ett förbiseende att inte också behöriga myndigheter nämns som möjliga beslutsfattare. Något klarläggande av detta i lag är dock inte möjligt (jfr prop. 2005/06:48 s. 28 f.).

Vid verkställighet i Sverige av en svensk dom tillämpas utsökningsbalkens bestämmelser. Den balkens bestämmelser om verkställighet av en dom som har vunnit laga kraft bör tillämpas även vid verkställighet av domar i europeiska småmål, om inte annat följer av förordningen. Motsvarande lösning har valts beträffande verkställighet enligt Bryssel I-förordningen, Lugano-konventionen och förordningen om den europeiska exekutionstiteln. En kompletterande bestämmelse om detta bör tas in i lag.

Språk som godtas vid verkställighet i Sverige

Enligt förordningen ska domstolen på begäran utfärda ett intyg avseende en dom i ett europeiskt småmål (artikel 20.2). Detta intyg ska sedan ges in av den part som ansöker om verkställighet av en sådan dom (artikel 21.2). Intyget måste då vara översatt till ett officiellt språk i den medlemsstat där verkställighet söks. Varje medlemsstat får emellertid ange om även ett eller flera andra språk kan godtas (artikel 21.2 b).

Den avgörande faktorn vid bedömningen av vilka språk som förutom svenska kan godtas i Sverige bör vara de allmänna språkkunskaperna här, närmare bestämt vid Kronofogdemyndigheten. Intyg bör mot denna bakgrund kunna godtas om de är avfattade på engelska. Samma ställningstagande har bl.a. gjorts i anslutning till förordningen om den europeiska exekutionstiteln, delgivningsförordningen och bevisupptagningsförordningen. Skulle en ansökan om verkställighet vara avfattad på något annat språk, bör Kronofogdemyndigheten inte vara skyldig att behandla den. En bestämmelse om detta bör tas in i förordning.

Översättning av intyg

Av förordningen framgår att ett sådant intyg som anges i artikel 20.2 ska översättas av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna (artikel 21.2 b).

I Sverige får översättare av främmande språk auktoriseras av Kammarkollegiet med stöd av förordningen (1985:613) om auktorisation av tolkar och översättare. Av 2 § den förordningen framgår att en sådan auktoriserad översättare kallas för auktoriserad translator.

Med anledning av kravet i artikel 21.2 b bör det i förordning införas en bestämmelse om att en auktoriserad translator är behörig att göra översättningar av sådana intyg som domstolen utfärdar enligt artikel 20.2 (jfr Ds 2005:11 s. 71 f.).

4.10 Författningstekniska frågor

Förslag: De kompletterande lagbestämmelserna till den europeiska småmålsförordningen tas in i en ny lag.

De kompletterande förordningsbestämmelserna tas in i förordningen (2005:712) med föreskrifter om erkännande och verkställighet av vissa avgöranden.

Skälen för förslagen: En konsekvens av den europeiska småmålsförordningen och ovan föreslagna kompletterande bestämmelser är att det i Sverige delvis kommer att gälla olika regelverk för mål om mindre värden, beroende på om dessa handläggs enligt förordningens eller rättegångsbalkens bestämmelser. Sådana parallella regelverk bör om möjligt undvikas. Mot denna bakgrund skulle det kunna hävdas att de svenska bestämmelserna för förenklade tvistemål borde anpassas till förordningens bestämmelser. Därmed skulle ett enda regelverk gälla för samtliga tvistemål om mindre värden, oavsett om någon av parterna har hemvist utanför Sverige. Det europeiska småmålsförfarandet är dock särskilt anpassat till att parterna finns i olika medlemsstater, vilket bl.a. föranlett huvudregeln att målen ska handläggas skriftligen. Förordningens rättegångsbestämmelser ska också ses mot bakgrund av att många tvistefrågor undantagits från dess tillämpningsområde. Det framstår mot denna bakgrund som tveksamt om rättegångsbalkens generella regelsystem för förenklade tvistemål bör anpassas till det europeiska småmålsförfarandet. Under alla förhållanden skulle en sådan reform behöva föregås av mer omfattande överväganden än det finns utrymme för i detta ärende.

Den fråga som därefter uppkommer är om de kompletterande lagbestämmelser som föreslås bör infogas i redan gällande lagar eller om de bör samlas i en särskild författning. I samband med tillkomsten av tidigare gemenskapsrättsakter och internationella instrument på det privaträttsliga området infördes kompletterande bestämmelser i lagen (2002:460) med kompletterande

bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av vissa utländska avgöranden. I samband med EG-förordningen om den europeiska exekutionstiteln sammanfördes dock dessa bestämmelser med vissa kompletterande lagregler till den nya förordningen i lagen (2006:74) med kompletterande bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av vissa avgöranden. Ett alternativ skulle kunna vara att även införa de nu föreslagna lagbestämmelserna i 2006 års lag. En fördel med en sådan lösning skulle vara att de lagbestämmelser som kompletterar gemenskapsrättsakter och internationella instrument på civilrättens område samlas i en lag. Eftersom de tidigare författningarna främst avser frågor om domstols behörighet eller erkännande och verkställighet framstår dock en sådan lösning som mindre lämplig.

De alternativ som då återstår är att samla de nya lagbestämmelserna i en särskild författning eller infoga dem i rättegångsbalken. Med hänsyn till bestämmelsernas karaktär av särreglering skulle den senare lösningen tynga rättegångsbalken utan att några stora vinster görs. Om bestämmelserna samlas i en särskild författning underlättas möjligheten att överblicka det europeiska småmålsförfarandet. En sådan lag kan då fungera som en "brygga" mellan förordningens och rättegångsbalkens bestämmelser. Den mest ändamålsenliga lösningen synes därför vara att samla de kompletterande lagbestämmelserna i en ny lag.

Behov av kompletterande förordningsbestämmelser uppkommer främst i fråga om erkännande och verkställighet. Dessa kompletteringar bör därför göras i förordningen (2005:712) med föreskrifter om erkännande och verkställighet av vissa avgöranden.

5 Ikraftträdande

Förslag: De föreslagna författningsbestämmelserna ska träda i kraft den 1 januari 2009.

Skälen för förslaget: Den europeiska småmålsförordningen trädde i kraft den 1 augusti 2007 och ska tillämpas från och med den 1 januari 2009 (med undantag för artikel 25 som ska tillämpas från och med den 1 januari 2008).

De nu föreslagna författningsbestämmelserna, som avser att komplettera förordningens bestämmelser om handläggning av europeiska småmål, bör träda i kraft samtidigt som EG-förordningen ska tillämpas fullt ut dvs. den 1 januari 2009. Med hänsyn till att det är fråga om ett helt nytt förfarande behövs inga övergångsbestämmelser.

6 Ekonomiska konsekvenser

Bedömning: EG-förordningen och de föreslagna författningsbestämmelserna kommer att medföra vissa ökade kostnader. Dessa ryms inom befintliga anslagsramar.

Skälen för bedömningen: Genom det europeiska småmålsförfarandet införs en alternativ möjlighet att väcka talan vid svenska domstolar i gränsöverskridande tvister om mindre värden. Förfarandet kommer att kunna användas av enskilda personer och företag med hemvist i andra medlemsstater. Dessa personer och företag har redan möjlighet att föra talan i Sverige enligt svenska bestämmelser. Det kan dock antas att den nya möjligheten att föra talan enligt ett gemenskapsrättsligt förfarande på sikt kommer att innebära en viss ökad tillströmning av mål i de allmänna domstolarna. Detta gäller även om antalet exekvaturmål i Svea hovrätt samtidigt kan förväntas minska.

I det europeiska småmålsförfarandet uppställs tidsfrister inom vilka domstolarna ska vidta handläggningsåtgärder och meddela dom. Dessa tidsfrister torde kunna få konsekvenser för tingsrätternas sätt att organisera sitt arbete och kan därmed i viss begränsad utsträckning komma att påverka det övriga arbete som utförs i dessa domstolar. Samtidigt är det fråga om ett förenklat förfarande som i huvudsak är skriftligt. Handläggningen som sådan av de europeiska småmålen bör därför sammantaget inte medföra någon ökad arbetsbelastning för tingsrätterna. Vad gäller hovrätterna och Högsta domstolen kommer samma bestämmelser som gäller för handläggningen av dispositiva tviste-

mål enligt rättegångsbalken att gälla där. Mot denna bakgrund kommer det europeiska småmålsförfarandet inte att innebära några särskilda konsekvenser för de allmänna domstolarna, utöver vad som kan följa av en ökad måltillströmning.

De resurser som kommer att krävas för att möta den något ökade måltillströmning i domstolarna som kan förutses kan tillgodoses inom befintliga anslagsramar.

Vad gäller Kronofogdemyndighetens verksamhet innebär det europeiska småmålsförfarandet en möjlighet att i Sverige ansöka om verkställighet av domar i europeiska småmål som meddelats i andra medlemsstater. Motsvarande avgöranden kan dock redan verkställas i Sverige med stöd av Bryssel I-förordningen. Mot denna bakgrund bör det europeiska småmålsförfarandet endast marginellt påverka Kronofogdemyndighetens arbetsbörda.

De eventuella merkostnader som kan uppstå vid Kronofogdemyndigheten kan tillgodoses inom befintliga anslagsramar.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om europeiskt småmålsförfarande

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (den europeiska småmålsförordningen).

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde. Vissa överväganden finns i avsnitt 4.11.

En EG-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat och har företräde framför nationell rätt. I denna lag införs vissa bestämmelser som är avsedda att komplettera förordningen.

Ansökan

2 § En ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande görs hos tingsrätt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om behörig domstol. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

En ansökan, varigenom ett europeiskt småmålsförfarande inleds, ska enligt paragrafen ges in till tingsrätt. Denna är därmed behörig domstol enligt den europeiska småmålsförordningen.

Närmare bestämmelser om vilken tingsrätt som är behörig i ett enskilt fall finns i Bryssel I-förordningen, 10 kap. RB och annan lagstiftning som reglerar frågan om val av tingsrätt. Bestämmelsen innebär att en ansökan alltid ska ges in till tingsrätt och det även om det i annan författning anges att en viss tvist som faller inom förordningens tillämpningsområde, ska handläggas vid annan domstol eller myndighet.

Vad en ansökan som inleder ett europeiskt småmålsförfarande ska innehålla regleras i artikel 4. En sådan ansökan kan endast ges in till tingsrätten direkt eller per post (se närmare avsnitt 4.5).

Handläggning

3 § Om inte annat följer av bestämmelserna i den europeiska småmålsförordningen eller av denna lag, ska bestämmelserna i rättegångsbalken, vilka gäller för tvistemål som handläggs enligt 1 kap. 3 d § den balken, tillämpas i ett europeiskt småmålsförfarande.

Paragrafen reglerar vilka nationella processrättsliga bestämmelser som ska tillämpas i europeiska småmål. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Av artikel 19 i förordningen följer att det europeiska småmålsförfarandet ska regleras av den nationella processrätten om annat inte följer av förordningen. I paragrafen anges att det är rättegångsbalkens bestämmelser som gäller för tvistemål som handläggs enligt 1 kap. 3 d § RB (s.k. förenklade tvistemål) som ska tillämpas med de undantag som följer av förordningen eller denna lag. Det innebär att tingsrätten kommer att ha samma sammansättning i europeiska småmål oberoende av tvisteföremålets värde. Bestämmelser i svensk rätt som anknyter till 1 kap. 3 d § RB, kommer också att gälla i tillämpliga delar i dessa mål.

4 § Vid tillämpningen av rättegångsbalken ska en dom som meddelats med stöd av artikel 7.3 i den europeiska småmålsförordningen anses utgöra en tredsokod.

En tredsokod ska delges parterna.

Paragrafen innehåller kompletterande bestämmelser om vissa domar i europeiska småmål. Övervägandena finns i avsnitt 4.7.

Av *första stycket* följer att en dom som meddelats enligt artikel 7.3 i förordningen ska anses utgöra en tredsokod. Därmed blir rättegångsbalkens bestämmelser om tredsokod tillämpliga på sådana domar om inte annat följer av förordningen eller denna lag. Det innebär bl.a. att det inte kommer att vara möjligt att överklaga domar som meddelas med stöd av artikel 7.3 (se 49 kap. 1 § tredje stycket RB). Dessa får i stället angripas genom återvinning, se närmare kommentaren till 5 §.

Till skillnad från vad som gäller enligt rättegångsbalken följer av *andra stycket* att domar i det europeiska småmålsförfarandet som betraktas som tredsokod, ska delges parterna. Hur delgivning ska gå till regleras i artikel 13 i förordningen.

Tidsfrister för återvinning och överklagande

5 § En ansökan om återvinning av en tredsokod ska ha kommit in till tingsrätten inom en månad från den dag då parten delgavs tredsokoden.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om tidsfristen för återvinning av en tredsokod. Övervägandena finns i avsnitt 4.7.

Av 44 kap. 9 § RB följer att en tredsokod får återvinnas inom en månad från den dag då domen meddelades. I paragrafen anges att en tredsokod som har meddelats i ett europeiskt småmål i stället får återvinnas inom en månad från den dag då parten delgavs tredsokoden. Att en tredsokod ska delges följer av 4 §.

I övrigt gäller rättegångsbalkens bestämmelser, se närmare kommentaren till 3 §.

6 § Ett överklagande av en dom ska ha kommit in till tingsrätten inom tre veckor från den dag då parten delgavs domen.

Om ena parten har överklagat tingsrättens dom, har motparten rätt att överklaga domen inom en vecka från den dag då den i första stycket angivna tiden gick ut.

I paragrafen behandlas hur överklagandefristen för domar enligt förordningen ska beräknas. Övervägandena finns i avsnitt 4.7.

I paragrafens *första stycke* anges, med avvikelse från rättegångsbalkens bestämmelser, att utgångspunkten för beräkningen av överklagandefristen är den dag då parten delgavs domen. Att en dom ska delges följer av artikel 7.2 i förordningen.

I *andra stycket* anges att tiden för anslutningsöverklagande går ut en vecka efter den tidpunkt som anges i första stycket.

Verkställighet

7 § Vid verkställighet av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat ska utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av en dom som har vunnit laga kraft tillämpas, om inte annat följer av artikel 15, 21, 22 eller 23 i den europeiska småmålsförordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om verkställighet. Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

I paragrafen föreskrivs att verkställighet i Sverige av en dom i ett europeiskt småmål som har meddelats i en annan medlemsstat ska ske enligt utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av svenska lagakraftvunna domar om inte annat följer av artikel 15, 21, 22 eller 23 i förordningen.

I artikel 15 anges bl.a. att domen ska vara verkställbar utan hinder av eventuella överklaganden och att det inte ska vara nödvändigt att ställa säkerhet. I artikel 21 anges bl.a. vilka handlingar

som ska lämnas in av en part som ansöker om verkställighet. Frågan om hinder mot verkställighet regleras i artikel 22 medan möjligheten till vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet behandlas i artikel 23.

Vad gäller förfarandet i utsökningsmål hänvisas till utsökningsbalkens bestämmelser.

Beträffande verkställighet i Sverige av en dom som har meddelats av tingsrätt i ett europeiskt småmål är utsökningsbalkens bestämmelser direkt tillämpliga (jfr 3 kap. 1 § 1 utsökningsbalken), om annat inte följer av förordningen.

7.2 Övriga lagförslag

I lagen (1977:595) om erkännande och verkställighet av nordiska domar på privaträttens område och i lagen (1983:368) om erkännande och verkställighet av österrikiska domar på privaträttens område införs bestämmelser om att dessa lagar inte ska tillämpas om annat följer av den europeiska småmålsförordningen.

I den förstnämnda lagen görs dessutom vissa språkliga ändringar.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007

ur Europeiska Unionens officiella tidning (EUT) L 199,
31.07.2007, s. 1

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIO-
NENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska

gemenskapen, särskilt artikel 61 c och artikel 67,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande¹,

i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 251 i
fördraget², och

av följande skäl:

(1) Gemenskapen har satt upp som mål att bevara och utveckla
ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria

---

¹ EUT C 88, 11.4.2006, s. 61.

² Europaparlamentets yttrande av den 14 december 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT)
samt rådets beslut av den 13 juni 2007.

rörligheten för personer säkerställs. För att gradvis upprätta ett sådant område är gemenskapens uppgift bland annat att vidta de åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som har gränsöverskridande följder och som behövs för att den inre marknaden skall fungera väl.

(2) Enligt artikel 65 c i fördraget skall dessa åtgärder omfatta sådana som syftar till att undanröja sådant som hindrar civilrättsliga förfaranden från att fungera väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.

(3) Mot denna bakgrund har gemenskapen bland annat redan antagit rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur³, rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁴, rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område⁵, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar⁶ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande⁷.

(4) Vid Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 uppmanades rådet och kommissionen att upprätta gemensamma regler för förenklad och påskyndad

---

³ EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.

⁴ L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁵ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁶ EUT L 143, 30.4.2004, s. 15. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1869/2005 (EUT L 300, 17.11.2005, s. 6).

⁷ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1.

handläggning vid mindre, gränsöverskridande konsument- och handelstvister.

(5) Den 30 november 2000 antog rådet ett för kommissionen och rådet gemensamt åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område⁸. Programmet avser att förenkla och påskynda lösningen av gränsöverskridande tvister om mindre värden. Denna fråga togs upp i Haagprogrammet⁹, som antogs av Europeiska rådet den 5 november 2004 och som innehåller en uppmaning till att aktivt fortsätta arbetet med små fordringar.

(6) Kommissionen antog den 20 december 2002 en grönbok om ett europeiskt betalningsföreläggande och om åtgärder för att förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden. Med grönboken inleddes ett samråd om åtgärder för att förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden.

(7) Många medlemsstater har infört förenklade förfaranden för tvister om mindre värden, eftersom kostnader, förseningar och komplexiteten i samband med rättsliga förfaranden inte nödvändigtvis minskar proportionellt i förhållande till fordrans värde. I gränsöverskridande mål blir det ännu svårare att nå en snabb dom till låg kostnad. Det är därför nödvändigt att inrätta ett europeiskt småmålsförfarande. Syftet med ett sådant förfarande bör vara att underlätta möjligheterna till rättslig prövning. Den snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden som beror på skillnader i funktionssätt när det gäller de olika förfaranden som står till buds för borgenärer i olika medlemsstater innebär att det behövs gemenskapslagstiftning som garanterar lika villkor för borgenärer och gäldenärer i hela Europeiska unionen. Enkelhets-, snabbhets-, och proportionalitetsprinciperna bör beaktas

---

⁸ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁹ EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

när kostnaderna för behandling av en fordran enligt det europeiska småmålsförfarandet fastställs. Kostnadsuppgifter bör lämpligen offentliggöras och metoden för fastställande av kostnaderna redovisas.

(8) Det europeiska småmålsförfarandet bör förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden i gränsöverskridande mål och samtidigt minska kostnaderna genom att erbjuda ett alternativ till de möjligheter som redan ges i medlemsstaternas lagstiftning och som kommer att kvarstå oförändrade. Denna förordning bör också göra det enklare att erhålla erkännande och verkställighet av ett avgörande i det europeiska småmålsförfarandet i en annan medlemsstat.

(9) Denna förordning avser att främja de grundläggande rättigheterna och beaktar särskilt de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Domstolen bör respektera rätten till en rättvis rättegång och principen om ett kontradiktoriskt förfarande, särskilt när den beslutar om muntliga förhandlingar och om sättet för bevisupptagning som skall medges samt om bevisupptagningens omfattning.

(10) För att underlätta beräkningen av fordrans värde bör ingen ränta och inga omkostnader och utlägg räknas med. Detta bör inte påverka vare sig domstolens befogenhet att tilldöma en part dessa i domen eller de nationella reglerna för ränteberäkning.

(11) För att det europeiska småmålsförfarandet skall komma igång på ett smidigt sätt bör käranden lämna in en ansökan genom att fylla i ett standardiserat ansökningsformulär som lämnas in vid en domstol. Formuläret bör lämnas in endast till en domstol som är behörig.

(12) Ansökningsformuläret bör i förekommande fall åtföljas av relevanta styrkande handlingar. Detta hindrar emellertid inte att

käranden i förekommande fall lämnar in ytterligare bevis under förfarandet. Samma princip bör gälla för svarandens svar.

(13) Begreppen ”uppenbart ogrundad” och ”obefogad” i samband med att en fordran eller en ansökan avvisas bör fastställas i enlighet med nationell lag.

(14) Det europeiska småmålsförfarandet bör vara skriftligt, om inte domstolen anser det nödvändigt med muntliga förhandlingar eller om en part begär det. Domstolen får avslå en sådan begäran. Ett sådant avslagsbeslut får inte överklagas särskilt.

(15) Parterna bör inte ha någon skyldighet att låta sig företrädas av advokat eller annan jurist.

(16) Begreppet ”genkärsmål” bör tolkas som i artikel 6.3 i förordning (EG) 44/2001 såsom grundande sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkäröålet. Artiklarna 2 och 4 samt artikel 5.3, 5.4 och 5.5 bör i tillämpliga delar tillämpas på genkärsmål.

(17) I fall då svaranden åberopar rätt till kvittning, bör en sådan fordran inte utgöra en motfordran för tillämpningen av denna förordning. Därför bör svaranden inte vara skyldig att använda standardformulär A, som återges i bilaga I, för att åberopa en sådan rättighet.

(18) Den mottagande medlemsstaten vid tillämpningen av artikel 6 är den medlemsstat där delgivningen skall ske eller en handling tillställas. För att minska kostnader och tidsåtgång bör handlingar i första hand delges parterna per post genom rekommenderat brev med mottagningsbevis, inklusive mottagningsdatum.

(19) En part får vägra att godkänna en handling vid delgivningen eller genom att återsända handlingen inom en vecka, om den inte är avfattad på eller åtföljs av en översättning till antingen det

officiella språket i den mottagande medlemsstaten (eller, om det finns flera officiella språk i medlemsstaten, det officiella språket eller något av de officiella språken på den plats där delgivningen skall ske eller dit handlingen skall skickas) eller ett språk som mottagaren förstår.

(20) Medlemsstaterna bör uppmuntra användandet av modern kommunikationsteknik för muntliga förhandlingar och bevisupptagning, med förbehåll för den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där domstolen är belägen. Domstolen bör använda det enklaste och billigaste sättet för bevisupptagning.

(21) Den praktiska hjälp som skall tillhandahållas parterna bör omfatta teknisk information om var formulären finns tillgängliga och hur de skall fyllas i.

(22) Information om procedurfrågor kan även lämnas av domstolspersonalen i enlighet med nationell lag.

(23) Eftersom förordningen syftar till att förenkla och påskynda lösningen av gränsöverskridande tvister om mindre värden bör domstolen agera så skyndsamt som möjligt, också i fall där det i förordningen inte föreskrivs någon tidsfrist för en specifik del av förfarandet.

(24) För beräkning av tidsfristerna enligt denna förordning bör förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och tidsfrister¹⁰ vara tillämplig.

(25) För att påskynda indrivningen av mindre fordringar bör domen vara omedelbart verkställbar, utan hinder av eventuella överklaganden och utan villkor om att säkerhet skall ställas, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

---

¹⁰ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

(26) Hänvisningar till överklaganden i denna förordning bör inbegripa alla möjligheter till överklagande som finns enligt nationell lag.

(27) Domstolen måste inkludera en person som är behörig att tjänstgöra som domare i enlighet med nationell lag.

(28) Om det krävs att domstolen sätter en tidsfrist, skall den berörda parten informeras om konsekvenserna av att överskrida denna.

(29) Den förlorande parten bör bära kostnaderna för förfarandet. Kostnader för förfarandet bör fastställas i enlighet med nationell lag. Med beaktande av förenklings- och kostnadseffektivitetssyftena bör domstolen besluta att en förlorande part skall bära endast sådana kostnader för förfarandet som är proportionerliga i förhållande till fordrans värde eller var nödvändiga, inbegripet exempelvis eventuella kostnader beroende på att den andra parten företräddes av en advokat eller annan jurist eller eventuella kostnader härrörande från delgivning eller översättning av handlingar.

(30) För att underlätta erkännande och verkställighet bör en dom som meddelats i en medlemsstat i det europeiska småmålsförfarandet kunna erkännas och verkställas i en annan medlemsstat utan att det krävs en verkställighetsförklaring och utan att det ges möjlighet att överklaga beslutet om erkännande.

(31) Det bör finnas miniminormer för omprövning av en dom i situationer då svaranden inte kunnat bestrida fordran.

(32) Med beaktande av förenklings- och kostnadseffektivitetssyftena bör den part som ansöker om verkställighet inte åläggas att visa att han har ett ombud eller en postadress i verkställighetsmedlemsstaten utöver sådana ombud som har behörighet för

verkställighetsförfarande i enlighet med nationell lag i den medlemsstaten.

(33) Kapitel III i denna förordning bör tillämpas även på domstolstjänstemäns fastställande av kostnader och omkostnader på grund av en dom som meddelats i enlighet med det förfarande som anges i denna förordning.

(34) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹¹.

(35) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta sådana åtgärder som är nödvändiga för att uppdatera eller göra tekniska ändringar av ansökningsformulären i bilagorna. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra/stryka icke väsentliga delar av denna förordning, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(36) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa ett förfarande för att förenkla och skynda på lösningen av tvister i gränsöverskridande mål om mindre värden samt minska kostnaderna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av förordningens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

---

¹¹ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

(37) I enlighet med artikel 3 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

(38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs ett europeiskt småmålsförfarande (nedan kallat "det europeiska småmålsförfarandet") som är avsett att förenkla och skynda på lösningen av tvister om mindre värden i gränsöverskridande mål samt minska kostnaderna. Det europeiska småmålsförfarandet skall för de tvistande parterna vara ett alternativ till de förfaranden som redan regleras i medlemsstaternas lagstiftning.

Genom förordningen avskaffas också de mellanliggande förfaranden som är nödvändiga för att ett avgörande som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet i en medlemsstat skall kunna erkännas och verkställas i andra medlemsstater.

*Artikel 2***Tillämpningsområde**

1. Denna förordning skall tillämpas på gränsöverskridande mål på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det gäller, där värdet av en fordran, exklusive ränta på fordran, omkostnader och utlägg, inte överstiger 2 000 EUR när ansökningsformuläret angående fordran mottas av den behöriga domstolen. Den skall i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor eller statens ansvar för handlingar och underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet ("acta iure imperii").

2. Förordningen skall inte tillämpas på ärenden som gäller

- a) fysiska personers rättsliga status eller rättskapacitet,
- b) makars förmögenhetsförhållanden, underhållsskyldigheter, arv och testamente,
- c) konkurs, ackord och liknande förfaranden,
- d) social trygghet,
- e) skiljeförfaranden,
- f) arbetsrätt,
- g) nyttjanderätt till fast egendom, utom talan om penningfordringar, eller
- h) kränkningar av privatlivet eller personlighetskyddet, inberäknat ärekränkning.

3. I denna förordning avses med ”medlemsstat” alla medlemsstater utom Danmark.

Artikel 3

Gränsöverskridande fall

1. I denna förordning avses med gränsöverskridande fall ett fall där åtminstone en av parterna har sitt hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen.

2. Hemvist skall avgöras i enlighet med artiklarna 59 och 60 i rådets förordning (EG) nr 44/2001.

3. Den relevanta tidpunkten för att avgöra om det föreligger ett gränsöverskridande fall är den dag då den behöriga domstolen mottar ansökningsformuläret.

KAPITEL II

EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE

Artikel 4

Inledning av förfarandet

1. Käranden skall inleda det europeiska småmålsförfarandet genom att fylla i det standardiserade ansökningsformulär A som återges i bilaga I och lämnar in det till den behöriga domstolen direkt, per post eller genom något annat kommunikationsmedel, till exempel fax eller e-post, vilket godtas av den medlemsstat där förfarandet inleds. Ansökningsformuläret skall innehålla en beskrivning av bevis som styrker fordran och i förekommande fall åtföljas av relevanta styrkande handlingar.

2. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen vilka kommunikationssätt de kan godta. Kommissionen skall offentliggöra sådana uppgifter.

3. När en fordran inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, skall domstolen underrätta käranden om detta. Om käranden inte återkallar ansökan, skall domstolen behandla den i enlighet med gällande processrätt i den medlemsstat där förfarandet äger rum.

4. Om domstolen anser att de uppgifter som tillhandahållits av käranden är otillräckliga eller inte tillräckligt tydliga, eller om ansökningsformuläret inte är ifyllt på korrekt sätt, skall den, om fordran inte förefaller vara uppenbart ogrundad eller ansökan förefaller vara obefogad, ge käranden tillfälle att komplettera eller rätta ansökningsformuläret eller att lämna kompletterande uppgifter eller handlingar eller att återkalla ansökan inom en tidsfrist som fastställs av domstolen. Domstolen skall härvid använda standardformulär B, som återges i bilaga II.

Om fordran förefaller vara uppenbart ogrundad, om ansökan förefaller vara obefogad eller om käranden inte kompletterar eller rättar ansökningsformuläret inom den fastställda tidsfristen, skall ansökan avvisas.

5. Medlemsstaterna skall se till att ansökningsformuläret finns tillgängligt vid alla domstolar där det europeiska småmålsförfarandet kan inledas.

Artikel 5

Förfarandets vidare gång

1. Det europeiska småmålsförfarandet skall vara skriftligt. Domstolen skall hålla en muntlig förhandling, om den anser att

detta är nödvändigt eller om en part begär det. Domstolen får avslå en sådan begäran, om den anser att det med hänsyn till omständigheterna i fallet är uppenbart att en muntlig förhandling inte är nödvändig för en rättvis handläggning av målet. Avslagsbeslutet skall motiveras skriftligen. Avslagsbeslutet får inte överklagas särskilt.

2. Efter det att domstolen mottagit ett korrekt ifyllt ansökningsformulär skall den fylla i del I av det standardiserade svarsformuläret C, som återges i bilaga III.

Svaranden skall i enlighet med artikel 13 delges en kopia av ansökningsformuläret och i förekommande fall av de styrkande handlingarna, tillsammans med det ifyllda svarsformuläret. Dessa handlingar skall skickas inom 14 dagar efter det att det korrekt ifyllda ansökningsformuläret mottogs.

3. Svaranden skall skicka sitt svar inom 30 dagar efter delgivningen av ansökningsformuläret och svarsformuläret, genom att fylla i del II av standardformulär C, bifoga eventuella relevanta styrkande handlingar och återsända det till domstolen, eller på annat lämpligt sätt utan att använda svarsformuläret.

4. Inom 14 dagar efter mottagandet av svarandens svar skall käranden av domstolen delges en kopia tillsammans med eventuella relevanta styrkande handlingar.

5. Om svaranden i sitt svar hävdar att värdet av en annan fordran än en penningfordran överstiger den gräns som fastställs i artikel 2.1, skall domstolen inom 30 dagar från det att svaret skickades till käranden besluta huruvida fordran omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Ett sådant beslut får inte överklagas särskilt.

6. Käranden skall i enlighet med artikel 13 delges ett eventuellt genkärsmål, som skall sändas med användning av standard-

formulär A, tillsammans med eventuella relevanta styrkande handlingar. Dessa handlingar skall skickas inom 14 dagar efter mottagandet.

Käranden skall besvara ett eventuellt genkärsmål inom 30 dagar räknat från delgivningen.

7. Om genkärsmålet överstiger det gränsvärde som anges i artikel 2.1, skall kärsmålet och genkärsmålet inte behandlas i enlighet med det europeiska småmålsförfarandet utan i enlighet med gällande processrätt i den medlemsstat där rättegången äger rum.

Artiklarna 2 och 4, samt punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln skall i tillämpliga delar gälla för genkärsmål.

Artikel 6

Språk

1. Ansökningsformuläret, svaret, eventuellt genkärsmål, eventuellt svar på ett genkärsmål och eventuell beskrivning av relevanta styrkande handlingar skall lämnas in på det språk, eller ett av de språk som används vid domstolen.

2. Om någon annan handling som mottagits av domstolen inte är avfattad på ett språk som används vid förhandlingarna, får domstolen endast kräva att handlingen översätts, om det förefaller nödvändigt för att dom skall kunna meddelas.

3. Om en part har vägrat att godta en handling på grund av att den inte är avfattad på

a) den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i medlemsstaten, det officiella språket

eller något av de officiella språken på den plats där delgivningen skall ske eller dit handlingen skall skickas, eller

b) ett språk som mottagaren förstår,

skall domstolen underrätta den andra parten om detta, så att den parten kan tillhandahålla en översättning av handlingen.

Artikel 7

Förfarandets avslutning

1. Inom 30 dagar från det att domstolen har mottagit svarandens eller kärandens svar inom de tidsfrister som anges i artikel 5.3 och 5.6 skall domstolen meddela en dom eller

a) begära ytterligare uppgifter från parterna om fordran inom en fastställd tid, som inte får överstiga 30 dagar,

b) ta upp bevisning i enlighet med artikel 9, eller

c) kalla parterna till en muntlig förhandling, som skall hållas inom 30 dagar efter kallelsen.

2. Domstolen skall meddela en dom antingen inom 30 dagar efter en eventuell förhandling eller efter det att den har mottagit all information som behövs för att domen skall kunna meddelas. Domen skall delges parterna i enlighet med artikel 13.

3. Om domstolen inte har mottagit ett svar från den berörda parten inom de tidsfrister som anges i artikel 5.3 eller 5.6, skall den meddela en dom avseende käromålet eller genkäromålet.

*Artikel 8***Förhandling**

Domstolen får hålla en muntlig förhandling genom videokonferens eller med hjälp av annan kommunikationsteknik, om det finns tekniska resurser till det.

*Artikel 9***Bevisupptagning**

1. Domstolen skall fastställa sättet för bevisupptagning samt omfattningen av det bevismaterial som krävs för domen enligt bestämmelserna om tillåtande av bevisning. Domstolen får tillåta bevisupptagning via skriftliga vittnesmål, utlåtanden från sakkunniga eller uttalanden från parterna. Den får också tillåta bevisupptagning i form av en videokonferens eller med hjälp av annan kommunikationsteknik, om det finns tekniska resurser till det.
2. Domstolen får uppta sakkunnigbevisning eller muntliga vittnesmål endast om detta är nödvändigt för att meddela dom. När domstolen fattar detta beslut, skall den ta hänsyn till kostnaderna.
3. Domstolen skall använda den enklaste och minst betungande metoden för bevisupptagning.

*Artikel 10***Ombud**

Det skall inte vara obligatoriskt att företrädas av en advokat eller annan jurist.

*Artikel 11***Hjälp till parterna**

Medlemsstaterna skall se till att parterna kan få praktisk hjälp med att fylla i formulären.

*Artikel 12***Domstolens befogenheter**

1. Domstolen får inte ålägga parterna att göra en rättslig bedömning av yrkandet.
2. Vid behov skall domstolen upplysa parterna om procedurfrågor.
3. Om lämpligt skall domstolen försöka uppnå förlikning mellan parterna.

*Artikel 13***Delgivning av handlingar**

1. Handlingar skall delges per post och delgivningen skall styrkas genom ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.
2. Om delgivning i enlighet med punkt 1 inte är möjlig, får den ske genom någon av de metoder som anges i artiklarna 13 eller 14 i förordning (EG) nr 805/2004.

*Artikel 14***Tidsfrister**

1. Om domstolen sätter en tidsfrist, skall den berörda parten informeras om konsekvenserna av att överskrida tidsfristen.
2. Domstolen får i undantagsfall förlänga de tidsfrister som föreskrivs i artiklarna 4.4, 5.3, 5.6 och 7.1, om det är nödvändigt för att garantera parternas rättigheter.
3. Om det i undantagsfall inte är möjligt för domstolen att iakttä de tidsfrister som föreskrivs i artikel 5.2 till 5.6 samt artikel 7.1, 7.2 och 7.3, skall den utan dröjsmål vidta de åtgärder som krävs enligt dessa bestämmelser.

*Artikel 15***Verkställighet av domen**

1. Domen skall vara verkställbar, utan hinder av eventuella överklaganden. Det skall inte vara nödvändigt att ställa säkerhet.
2. Artikel 23 skall tillämpas även i de fall där domen skall verkställas i den medlemsstat där domen meddelades.

*Artikel 16***Kostnader**

Den förlorande parten skall bära kostnaderna för förfarandet. Domstolen får dock inte tilldöma den vinnande parten ersättning för sådana kostnader som är onödiga eller orimligt höga i förhållande till yrkandet.

*Artikel 17***Överklagande**

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om huruvida det enligt deras processrätt finns möjlighet att överklaga en dom i det europeiska småmålsförfarandet och, om så är fallet, inom vilken tidsfrist ett sådant överklagande skall inlämnas. Kommissionen skall offentliggöra dessa uppgifter.
2. Artikel 16 skall tillämpas på alla överklaganden.

*Artikel 18***Minimistandarder för förnyad prövning av en dom**

1. Svaranden skall ha rätt att ansöka om förnyad prövning av en dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet vid den behöriga domstolen i den medlemsstat där domen meddelades, om

a) i) ansökningsformuläret eller kallelsen till en muntlig förhandling delgavs med en metod som innebar att ett mottagningsbevis inte undertecknades av svaranden personligen i enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 805/2004, och

ii) delgivningen, utan svarandens förskyllan, inte skedde i så god tid att svaranden kunde förbereda sitt svaromål,

eller

b) svaranden, utan egen förskyllan, var förhindrad att bestrida fordran på grund av force majeure eller extraordinära omständigheter,

under förutsättning att svaranden i endera fallet handlar utan dröjsmål.

2. Om domstolen avslår ansökan på grund av att inget av de skäl som anges i punkt 1 är tillämpligt, skall domen ha fortsatt rättskraft.

Om domstolen beslutar att en förnyad prövning är motiverad av något av de skäl som anges i punkt 1, skall den dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet upphävas.

Artikel 19

Tillämplig processrätt

Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning, skall det europeiska småmålsförfarandet regleras av processrätten i den medlemsstat där rättegången äger rum.

KAPITEL III

ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET I EN ANNAN MEDLEMSSTAT

Artikel 20

Erkännande och verkställighet

1. En dom i ett europeiskt småmålsförfarande som meddelas i en medlemsstat skall erkännas och verkställas i en annan medlemsstat utan att det krävs en verkställighetsförklaring och utan att det skall finnas någon möjlighet att invända mot erkännandet.

2. På begäran av en part skall domstolen utfärda ett intyg avseende en dom i det europeiska småmålsförfarandet och därvid

använda standardformulär D, som återges i bilaga IV, utan extra kostnad.

Artikel 21

Verkställighetsförfarande

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i detta kapitel skall verkställighetsförfarandena regleras av verkställighetsmedlemsstatens lagstiftning.

En dom som har meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande skall verkställas enligt samma villkor som en dom som meddelats i verkställighetsmedlemsstaten.

2. En part som ansöker om verkställighet skall lämna in

a) en kopia av domen som uppfyller de nödvändiga villkoren för fastställande av dess äkthet, och

b) en kopia av det intyg som avses i artikel 20.2 och vid behov en översättning därav till det officiella språket i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken för domstolsförfaranden på den ort där verkställighet begärs, i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, eller till ett annat språk som verkställighetsmedlemsstaten har uppgett att den godkänner. Varje medlemsstat får ange vilket eller vilka av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner förutom sitt eget som den kan godkänna för det europeiska småmålsförfarandet. Innehållet i formulär D skall översättas av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

3. En part som ansöker om verkställighet av en dom i ett europeiska småmålsförfarande som meddelats i en annan medlemsstat skall inte åläggas att ha

a) ett ombud, eller

b) en postadress

i verkställighetsmedlemsstaten, utöver särskilda representanter som har behörighet för verkställighetsförfarandet.

4. Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett benämning, får krävas av en part som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom som har meddelats i det europeiska småmålsförfarandet i en annan medlemsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har hemvist eller vistelseort i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 22

Hinder mot verkställighet

1. Verkställighet skall, på ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs, vägras av den behöriga domstolen i verkställighetsmedlemsstaten, om den dom som har meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en medlemsstat eller i ett tredjeland, om

a) den tidigare domen meddelades avsåg samma sak och samma parter,

b) den tidigare domen meddelades i verkställighetsmedlemsstaten eller uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i verkställighetsmedlemsstaten, och

c) den omständighet som gör domarna oförenliga inte åberopades och inte kunde ha åberopats som en invändning under domstolsförfarandet i den medlemsstat där domen i det europeiska småmålsförfarandet meddelades.

2. Den dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet får under inga omständigheter omprövas i sak i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 23

Vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet

Om en part har överklagat en dom som meddelats i det europeiska småmålsförfarandet eller om en sådan förnyad prövning fortfarande är möjlig eller om en part har ansökt om förnyad prövning i enlighet med artikel 18, får den behöriga domstolen eller myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten, efter ansökan av den person mot vilken verkställighet begärs,

- a) begränsa verkställighetsförfarandet till säkerhetsåtgärder, eller
- b) göra verkställigheten beroende av att det ställs en sådan säkerhet som domstolen bestämmer, eller
- c) när det föreligger exceptionella omständigheter, förklara verkställighetsförfarandet vilande.

KAPITEL IV
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Information

Medlemsstaterna skall samarbeta för att informera allmänheten och jurister om det europeiska småmålsförfarandet, inbegripet kostnader, särskilt genom det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättades i enlighet med beslut 2001/470/EG.

Artikel 25

**Information om domstols behörighet,
kommunikationssätt och överklaganden**

1. Senast den 1 januari 2008 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om

a) vilka domstolar som är behöriga att döma i det europeiska småmålsförfarandet,

b) vilka kommunikationsmedel som godtas vid det europeiska småmålsförfarandet och som finns tillgängliga för domstolarna i enlighet med artikel 4.1,

c) huruvida det enligt deras processrätt finns möjlighet till överklagande i enlighet med artikel 17 och vid vilken domstol detta kan inlämnas,

d) vilka språk som godtas i enlighet med artikel 21.2 b, och

e) vilka myndigheter som har befogenhet med avseende på verkställighet och vilka myndigheter som har befogenhet för tillämpningen av artikel 23.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om senare ändringar av denna information.

2. Kommissionen skall ställa den information som meddelats i enlighet med punkt 1 till allmänhetens förfogande genom offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning och på andra lämpliga sätt.

Artikel 26

Genomförandeåtgärder

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, inklusive att komplettera den med avseende på uppdateringar eller tekniska justeringar av formulären i bilagorna, skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 27.2.

Artikel 27

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artikel 5a.1–4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

*Artikel 28***Översyn**

Senast den 1 januari 2014 skall kommissionen överlämna en detaljerad rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om hur det europeiska småmålsförfarandet fungerar, inbegripet den gräns för fordrans värde som det hänvisas till i artikel 2.1. Rapporten skall innehålla en utvärdering av förfarandet som det har fungerat samt en utvidgad konsekvensanalys för varje medlemsstat.

I detta syfte och för att garantera att bästa praxis inom Europeiska unionen vederbörligen beaktas och återspeglar principerna om bättre lagstiftning skall medlemsstaterna förse kommissionen med uppgifter om hur det europeiska småmålsförfarandet fungerar över gränserna. Dessa uppgifter skall omfatta domstolsavgifter, handläggningstider, effektivitet, lätthet att använda samt medlemsstaternas interna förfaranden för småmål.

Kommissionens rapport skall vid behov åtföljas av förslag till anpassning.

*Artikel 29***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2009 med undantag av artikel 25, som skall tillämpas från och med den 1 januari 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Strasbourg den 11 juli 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
M. LOBO ANTUNES
Ordförande

BILAGA I

**Europeiskt småmålsförfarande
Formulär A
Ansökningsformulär**

(Artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007. om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande)

Målnummer (*) Inkom till domstolen den: ____/____/____(*) (*) Ifylles av domstolen
--

VIKTIG INFORMATION

SE INSTRUKTIONERNA I BÖRJAN AV VARJE PUNKT – DE KAN VARA TILL HJÄLP NÄR FORMULÄRET SKALL FYLLAS I

Språk

Fyll i detta formulär på det språk som används av den domstol dit ansökan skickas. Observera att formuläret går att få på samtliga officiella språk vid Europeiska unionens institutioner på webbplatsen för europeisk rättslig atlas, http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_se.htm, vilket kan vara till hjälp när det skall fyllas i på begärt språk.

Styrkande handlingar

Observera att ansökningsformuläret i förekommande fall måste åtföljas av relevanta styrkande handlingar. Detta hindrar er emellertid inte från att om lämpligt lämna in ytterligare bevis under förfarandet.

Svaranden kommer att delges en kopia av ansökningsformuläret och i förekommande fall av de styrkande handlingarna. Svaranden kommer att ges tillfälle att svara.

1. Domstol

I denna ruta bör ni ange den domstol till vilken ansökan ställs. Vid val av domstol behöver grunden för domstolens behörighet beaktas. En ej uttömmande förteckning över möjliga behörighetsgrunder återfinns under punkt 4.

1.	<i>Vid vilken domstol ställs ansökan?</i>
1.1	Namn:
1.2	Gatuadress/postbox:
1.3	Ort och postnummer:
1.4	Land:

2. Kärande

I denna ruta skall ni identifiera er som kärande och, i förekommande fall, ert ombud. Observera att det inte är obligatoriskt att ombudet är advokat eller annan jurist.

I en del länder kan det vara otillräckligt att lämna enbart en postbox som adress och ni bör därför ange gatunamn och gatunummer tillsammans med en postbox. Underlåtenhet att göra detta kan leda till att handlingen inte delges.

”Övriga uppgifter” kan innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera er, t.ex. födelsedatum, yrke, befattning i företaget, personligt ID-nummer och företagets registreringsnummer i vissa medlemsstater.

Om det finns fler än en kärande, använd extrablad.

2.	<i>Uppgifter om käranden</i>
2.1	Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
2.2	Gatuadress/postbox:
2.3	Ort och postnummer:
2.4	Land:

2.5	Telefon(*):
2.6	E-post(*):
2.7	Kärandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter(*):
2.8	Övriga uppgifter(*):

3. Svarande

I denna ruta skall ni identifiera svaranden samt dennes ombud, om ni känner till vem detta är. Observera att det inte är obligatoriskt för svaranden att företrädas av en advokat eller annan jurist.

I en del länder kan det vara otillräckligt att lämna enbart en postbox som adress och ni bör därför ange gatunamn och gatunummer tillsammans med en postbox. Underlåtenhet att göra detta kan leda till att handlingen inte delges.

”Övriga uppgifter” kan innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera personen, t.ex. födelsedatum, yrke, befattning i företaget, personligt ID-nummer och företagets registreringsnummer i vissa medlemsstater. Om det finns fler än en svarande, använd extrablad.

3.	<i>Uppgifter om svaranden</i>
3.1	Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
3.2	Gatuadress/postbox:
3.3	Ort och postnummer:
3.4	Stat:
3.5	Telefon(*):
3.6	E-post(*):
3.7	Svarandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter(*):
3.8	Övriga uppgifter(*):

---

* Frivillig uppgift.

4. Behörighet

En ansökan skall inlämnas till den domstol som har behörighet att behandla den. Domstolen måste ha behörighet enligt bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

I denna punkt ingår en icke uttömmande förteckning över tänkbara skäl till domstolens behörighet.

Uppgifter om behörighetsreglerna finns på webbplatsen för den europeiska rättsliga atlasen på http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_se.htm.

Ni kan också på http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_se.htm finna förklaringar angående några av de juridiska termer som används.

4. På vilka grunder anser ni att domstolen har behörighet?

4.1	Svarandens hemvist	☐
4.2	Konsumentens hemvist	☐
4.3	Hemvist för försäkringstagaren, den försäkrade eller förmånstagaren i försäkringsärenden	☐
4.4	Ort där förpliktelsen skall uppfyllas	☐
4.5	Ort där skadan inträffade	☐
4.6	Fastighetens belägenhet	☐
4.7	Val av domstol som parterna har enats om	☐
4.8	Annan (ange) _____	

5. Ärendets gränsöverskridande karaktär

För att det europeiska småmålsförfarandet skall kunna tillämpas måste ärendet vara av gränsöverskridande karaktär. Ett fall är av gränsöverskridande karaktär om minst en av parterna har sin hemvist eller vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där domstolen är belägen.

- 5. Ärendets gränsöverskridande karaktär
- 5.1 Land där käranden har sin hemvist eller vanliga vistelseort:
- 5.2 Land där svaranden har sin hemvist eller vanliga vistelseort:
- 5.3 Medlemsstat där domstolen är belägen:

6. Bankuppgifter (frivilliga uppgifter)

Ange i fält 6.1 hur ni tänker betala ansökningsavgiften. Observera att alla metoder inte nödvändigtvis är möjliga att använda vid den domstol dit ni sänder er ansökan. Ni bör kontrollera vilka betalningssätt som godtas av domstolen. Kontakta den berörda domstolen, eller det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område på <http://ec.europa.eu/civiljustice>.

Vid kreditkortsbetalning eller domstolens överföring från kärandens bankkonto bör nödvändiga uppgifter om kreditkort eller bankkonton lämnas i tillägget till detta formulär. Tillägget är till endast för domstolens kännedom och kommer inte att vidarebefordras till svaranden.

I fält 6.2 har ni möjlighet att ange hur ni vill att svaranden betalar fordran, t.ex. om svaranden önskar betala omgående, t.o.m. innan domen meddelats. Om ni vill att betalning skall ske via bankgirering, ange nödvändiga bankuppgifter.

- 6. *Bankuppgifter* (*).
- 6.1 Hur kommer ni att betala ansökningsavgifterna?
  - 6.1.1 Genom bankgirering
  - 6.1.2 Med kreditkort (fyll i tillägget)
  - 6.1.3 Direktöverföring från ert bankkonto (fyll i tillägget)
  - 6.1.4 Annat sätt (ange):
- 6.2 Till vilket konto önskar ni att svaranden skall betala in fordrat eller beviljat belopp?
  - 6.2.1 Kontoinnehavare:
  - 6.2.2 Bankens namn, Bic-kod eller annan relevant bankkod:
  - 6.2.3 Kontonummer/IBAN:

7. Fordran

Fordran: Observera att det europeiska småmålsförfarandet har ett begränsat tillämpningsområde. Inga fordringar som överstiger 2 000 EUR eller anges i förteckningen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande kan behandlas inom förfarandet. Om er fordran inte omfattas av förordningens tillämpningsområde enligt artikel 2, fortsätter förfarandet vid de behöriga domstolarna i enlighet med reglerna för det ordinarie civilrättsliga förfarandet. Om ni då önskar att förfarandet avbryts, bör ni dra tillbaka er ansökan.

Penningfordran eller annan fordran: Ni bör ange om er fordran är en penningfordran eller annan fordran, exempelvis leverans av varor, och därefter fylla i 7.1 och/eller 7.2. Om er fordran utgörs av annan fordran, ange det beräknade värdet av er fordran. I fråga om annan fordran bör ni ange om ni har en andrahandsfordran på ersättning om inte går att tillgodose den ursprungliga fordran.

Om ni önskar begära ersättning för förfarandekostnader (t.ex. översättningskostnader, advokatarvoden eller kostnader för delgivning av handlingar), skall ni ange detta under 7.3. Observera att bestämmelserna om vilka kostnader som kan tilldömas av domstolarna varierar mellan olika medlemsstater. Information om kostnadskategorier i medlemsstaterna återfinns på webbplatsen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område på <http://ec.europa.eu/civiljustice>

Om ni önskar begära ersättning för avtalsenlig ränta, t.ex. på ett lån, ange räntesats och datum då ränta börjar löpa. Om ni får gehör för er fordran, kan domstolen bevilja lagstadgad ränta på er fordran. Om ni önskar begära ränta, ange detta och från vilket datum räntan bör löpa.

7. *Angående er fordran*

7.1 Penningfordran

7.1.1 Huvudfordrans värde (exklusive ränta och kostnader): _____

7.1.2 Valuta:

Euro (EUR)   Bulgariska lev (BGN) Cypriotiska pund (CYP)

☐	Tjeckiska kronor (CZK)	☐	Estniska kronor (EEK)	☐	Brittiska pund (GBP)
☐	Ungerska forint (HUF)	☐	Lettiska lats (LVL)	☐	Litauiska litas (LTL)
☐	Maltesiska lira (MTL)	☐	Polska zloty (PLN)	☐	Rumänska lev (RON)
☐	Svenska kronor (SEK)	☐	Slovakiska kronor (SKK)		
☐	Annan (ange vilken): _____				
☐	7.2 Annan fordran:				
	7.2.1	Ange er fordran: _____			
	7.2.2	Fordrans uppskattade värde: _____			
	Valuta:				
☐	Euro (EUR)	☐	Bulgariska lev (BGN)	☐	Cypriotiska pund (CYP)
☐	Tjeckiska kronor (CZK)	☐	Estniska kronor (EEK)	☐	Brittiska pund (GBP)
☐	Ungerska forint (HUF)	☐	Lettiska lats (LVL)	☐	Litauiska litas (LTL)
☐	Maltesiska lira (MTL)	☐	Polska zloty (PLN)	☐	Rumänska lev (RON)
☐	Svenska kronor (SEK)	☐	Slovakiska kronor (SKK)		
☐	Annan (ange vilken): _____				
7.3	Begär ni ersättning för förfarandekostnader?				
7.3.1	Ja	☐			
7.3.2	Nej	☐			
7.3.3	Om svaret är ja, ange vilka kostnader samt det fordrade eller hittills upplupna beloppet:				
7.4	Begär ni ersättning för ränta?				
	Ja	☐			
	Nej	☐			
	Om svaret är ja, är räntan:				
	avtalad?	☐	om så är fallet se 7.4.1		
	lagstadgad?	☐	om så är fallet se 7.4.2		
7.4.1	Om räntan är avtalad:				
	1) Räntesatsen är				
		☐	_____ %		
		☐	_____ % över ECB:s basränta		
		☐	annan: _____		
	2) Ränta bör löpa från och med: ___/___/___ (datum)				
7.4.2	Om räntan är lagstadgad:				
	Ränta bör löpa från och med: ___/___/___ (datum)				

8. Uppgifter om fordran

Ange i korthet sakinnehållet i er fordran under 8.1.

Under 8.2 bör ni ange relevant bevisning som styrker er fordran. Denna kan exempelvis utgöras av skriftlig bevisning (som kontrakt, kvitton etc.) eller muntliga eller skriftliga uppgifter från vittnen. Ange vilka delar av er fordran som varje bevis avses styrka.

Om utrymmet inte räcker till, kan ni bifoga extrablad.

8.	<i>Uppgifter om fordran</i>		
8.1	Ange skälen till fordran, exempelvis vad som förekommit samt när och var detta skett		
8.2	Beskriv den bevisning som ni önskar lägga fram för att styrka er fordran och ange vilka delar av fordran bevisningen styrker. I tillämpliga fall bör ni bifoga relevanta styrkande handlingar.		
8.2.1	Skriftlig bevisning	☐	ange nedan
8.2.2	Vittnen	☐	ange nedan
8.2.3	Annan	☐	ange nedan

Muntlig förhandling Observera att det europeiska småmålsförfarandet är ett skriftligt förfarande. Ni kan dock med detta formulär eller i ett senare skede begära muntliga förhandlingar. Domstolen kan besluta om muntliga förhandlingar, om den finner detta nödvändigt för en rättvis handläggning av målet, eller avslå begäran med beaktande av samtliga omständigheter i ärendet.

8.3	Önskar ni muntlig förhandling?	
	Ja	☐
	Nej	☐
	Om svaret är ja, ange skäl(*):	

9. Intyg

En dom som meddelats i en medlemsstat inom det europeiska småmålsförandet kan erkännas och verkställas av en annan medlemsstat. Om ni ämnar begära erkännande och verkställighet i en annan medlemsstat än den där domstolen är belägen, kan ni med detta formulär begära att domstolen, efter det att den givit ett utslag till er fördel, utfärdar ett intyg angående domen.

9. Intyg

Jag begär att domstolen skall utfärda ett intyg angående domen

Ja

Nej

10. Datum och namnteckning

Skriv ert namn tydligt, underteckna och datera er ansökan längst ner.

10. Datum och namnteckning

Jag begär härmed att domstolen dömer till nackdel för svaranden på grundval av min fordran.

Jag förklarar att lämnade uppgifter såvitt jag vet är riktiga och lämnade i god tro.

Ort: _____

Datum: ___/___/___

Namn och namnteckning:

Tillägg till ansökningsformuläret (formulär A)

Bankavgifter för inbetalning av ansökningsavgifterna(*)

Kontoinnehavare/Kreditkortsinnehavare:

Bankens namn, Bic-kod eller annan relevant bankkod/kreditkortsföretag:

Kontonummer eller IBAN/kreditkortsnummer: Giltighetstid för och kontrollnummer på kreditkortet:

BILAGA II

**EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE
FORMULÄR B
BEGÄRAN FRÅN DOMSTOLEN OM KOMPLETTERING OCH/ELLER
RÄTTELSE AV ANSÖKNINGSFORMULÄRET**

(artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om
inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande)

Ifylles av domstolen

Målnummer:
Inkom till domstolen den: ___/___/_____
1. <i>Domstol</i>
1.1 Namn:
1.2 Gatuadress/postbox:
1.3 Ort och postnummer:
1.4 Stat:
2. <i>Kärande</i>
2.1 Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
2.2 Gatuadress/postbox:
2.3 Ort och postnummer:
2.4 Land:
2.5 Telefon(*):
2.6 E-post(*):
2.7 Kärandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter(*):
2.8 Övriga uppgifter(*):
3. <i>Svarande</i>
3.1 Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
3.2 Gatuadress/postbox:
3.3 Ort och postnummer:

- 3.4 Land:
 3.5 Telefon(*):
 3.6 E-post(*):
 3.7 Svarandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter(*):
 3.8 Övriga uppgifter(*):

Domstolen har gått igenom ert ansökningsformulär och anser att det är otillräckligt eller inte tillräckligt tydligt eller felaktigt ifyllt. Komplettera och/eller rätta formuläret på det domstolsspråk som anges nedan snarast möjligt och senast den _____.

Om ni inte kompletterar och/eller rättar ansökan inom fastställd tid, kommer domstolen att avvisa denna på de villkor som anges i denna förordning.

Ansökningsformuläret har inte fyllts i på korrekt språk. Var god använd ett av följande språk.

Bulgariska	☐	tjeckiska	☐	tyska	☐
estniska	☐	spanska	☐	grekiska	☐
franska	☐	iriska	☐	italienska	☐
lettiska	☐	litauiska	☐	ungerska	☐
maltesiska	☐	nederländska	☐	polska	☐
portugisiska	☐	rumänska	☐	slovakiska	☐
slovenska	☐	finska	☐	svenska	☐
engelska	☐	Annat: (ange vilket) _____			

Följande delar av ansökningsformuläret måste kompletteras och/eller rättas:

–
 –
 –
 –
 –

Ort: _____

Datum: ___/___/___

Namnteckning och/eller stämpel:

*BILAGA III***EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE
FORMULÄR C
SVARSFORMULÄR**

(artikel 5.2 och 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande)

VIKTIG INFORMATION OCH RIKTLINJER FÖR SVARANDEN

En fordran enligt bifogade ansökningsformulär har ingivits mot er med användning av det europeiska småmålsförfarandet.

Ni kan svara genom att fylla i del II av detta formulär och återsända det till domstolen eller på annat lämpligt sätt inom 30 dagar efter det att ni delgivits ansökningsformuläret tillsammans med svarsformuläret.

Observera att om ni inte svarar inom 30 dagar, kommer domstolen att meddela dom.

Skriv ert namn tydligt, underteckna och datera svarsformuläret på sista sidan.

Läs även instruktionerna i ansökningsformuläret. De kan vara till hjälp när ni skall utforma ert svar.

Språk Ni bör bemöta fordran på språket inom den domstol som tillställts er formuläret.

Observera att formuläret går att få på alla officiella språk vid Europeiska unionens institutioner på webbsidan för europeisk rättslig atlas, http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_se.htm, vilket kan vara till hjälp när formuläret skall fyllas i på begärt språk.

Muntliga förhandlingar Det europeiska småmålsförfarandet är ett skriftligt förfarande. Ni kan dock begära muntliga förhandlingar. Domstolen kan med beaktande av omständigheterna i ärendet avslå denna begäran.

Styrkande handlingar Ni kan ange eventuell bevisning och i tillämpliga fall bifoga styrkande handlingar.

Motfordran Om ni önskar lämna in en fordran mot käranden (motfordran), skall ni fylla i och bifoga ett separat formulär A, som ni kan finna på Internetaadressen http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_se.htm eller få från den domstol som sänt er denna blankett. Vad avser motfordran betraktas ni som kärke.

Rättelse av era uppgifter Ni kan vidare rätta eller komplettera uppgifterna om er själv (t.ex. kontaktuppgifter, ombud) i punkt 6 "Övriga uppgifter".

Extrautrymme Om utrymmet inte räcker till, kan ni använda extrablad.

Del I (fylls i av domstolen)	
Kärandens namn:	
Svarandens namn:	
Domstol:	
Fordran:	
Målnummer:	
Del II (fylls i av svaranden)	
1.	Godtar ni fordran?
	Ja ☐
	Nej ☐
	Delvis ☐
Om svaret är nej eller delvis, ange era skäl:	
Fordran faller utanför räckvidden för det europeiska småmålsförfarandet ☐	
Precisera nedan	

Andra	☐
Precisera nedan	
2.	Om ni inte godtar fordran, beskriv den bevisning som ni önskar lägga fram för att bestrida den. Ange vilka punkter i ert svar som bevisningen styrker. I tillämpliga fall bör ni bifoga relevanta styrkande handlingar.
2.1	Skriftlig bevisning ☐ ange nedan
2.2	Vittnen ☐ ange nedan
2.3	Annan ☐ ange nedan
3.	Önskar ni muntliga förhandlingar?
	Ja ☐
	Nej ☐
	Om svaret är ja, ange era skäl(*):
4.	Begär ni ersättning för förfarandekostnader?
4.1	Ja ☐
4.2	Nej ☐
4.3	Om svaret är ja, ange vilka kostnader samt om möjligt det begärda eller hittills upplupna beloppet:
5.	Önskar ni lämna in en motfordran?
5.1	Ja ☐
5.2	Nej ☐
5.3	Om svaret är ja, fyll i och bifoga ett separat formulär A.
6.	Övriga uppgifter(*)
7.	Datum och namnteckning
Jag förklarar att lämnade uppgifter såvitt jag vet är riktiga och lämnade i god tro.	
Ort: _____	
Datum: __/__/____	
Namn och namnteckning: _____	

BILAGA IV

EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE
FORMULÄR D
INTYG OM DOM I ETT EUROPEISKT SMÅMÅLSFÖRFARANDE

(artikel 20.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007.
om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande)

Ifylles av domstolen

1.	<i>Domstol</i>
1.1	Namn:
1.2	Gatuadress/postbox:
1.3	Ort och postnummer:
1.4	Land:
2.	<i>Kärande</i>
2.1	Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
2.2	Gatuadress/postbox:
2.3	Ort och postnummer:
2.4	Land:
2.5	Telefon(*):
2.6	E-post(*):
2.7	Kärandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter(*):
2.8	Övriga uppgifter(*):
3.	<i>Svarande</i>
3.1	Efternamn, förnamn/namn på firma eller organisation:
3.2	Gatuadress/postbox:
3.3	Ort och postnummer:
3.4	Land:
3.5	Telefon(*):
3.6	E-post(*):
3.7	Svarandens ombud, i förekommande fall, och kontaktuppgifter(*):

3.8 Övriga uppgifter(*):

4. *Dom*

4.1 Datum:

4.2 Målnummer:

4.3 Domens sakinhåll:

4.3.1 Domstolen har beslutat att _____ skall betala till _____

1. Huvudfordran:

2. Ränta:

3. Kostnader:

4.3.2 Domstolen har utfärdat ett föreläggande mot _____ till _____

(Om domen meddelas av en appellationsdomstol eller vid omprövning av en dom)

Denna dom ersätter den som meddelades den ____/____/____, målnummer _____, samt alla därtill hörande intyg.

DOMEN SKALL ERKÄNNAS OCH VERKSTÄLLAS I EN ANNAN MEDLEMSSTAT UTAN ATT DET KRÄVS EN VERKSTÄLLIGHETS-FÖRKLARING OCH UTAN ATT DET GES MÖJLIGHET ATT ÖVERKLAGA BESLUTET OM ERKÄNNANDE.

Ort: _____

Datum: ____/____/____

Namnsteckning och/eller stämpel

Departementsserien 2008

Kronologisk förteckning

---

1. Sveriges antagande av rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen. Ju.
2. Europeiskt betalningsföreläggande. Ju.
3. Införande av en rehabiliteringskedja. S.
4. Ettårsgräns för sjukpenning och införande av förlängd sjukpenning. S.
5. Ändringar i EG:s redovisningsdirektiv. Ju.
6. Sveriges antagande av rambeslut om kampen mot organiserad brottslighet. Ju.
7. Människohandel för arbetskraftsexploatering m.m. – kartläggning, analys och förslag till handlingsplan. A.
8. Godkännande av motorfordon m.m. + Bilaga. N.
9. Sveriges antagande av rambeslut om en europeisk bevisinhämtningsorder. Ju.
10. Insatser för att öka intresset för ingenjörsvyrket. Rapport från Globaliseringsrådet. U.
11. Kommunal medfinansiering av regionala infrastrukturprojekt. Fi.
12. Europeiskt småmålsförfarande. Ju.

Departementsserien 2008

Systematisk förteckning

Justitiedepartementet

- Sveriges antagande av rambeslut om överförande av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen. [1]
Europeiskt betalningsföreläggande. [2]
Ändringar i EG:s redovisningsdirektiv. [5]
Sveriges antagande av rambeslut om kampen mot organiserad brottslighet. [6]
Sveriges antagande av rambeslut om en europeisk bevisinhämtningsorder. [9]
Europeiskt småmålsförfarande. [12]

Socialdepartementet

- Införande av en rehabiliteringskedja. [3]
Ettårsgräns för sjukpenning och införande av förlängd sjukpenning. [4]

Finansdepartementet

- Kommunal medfinansiering av regionala infrastrukturprojekt. [11]

Utbildningsdepartementet

- Insatser för att öka intresset för ingenjörsyrket. Rapport från Globaliseringsrådet. [10]

Näringsdepartementet

- Godkännande av motorfordon m.m. + Bilaga. [8]

Arbetsmarknadsdepartementet

- Människohandel för arbetskraftsexploatering m.m. – kartläggning, analys och förslag till handlingsplan. [7]